

16/10/2017

(Date) 16/10/2017

16/10/2017

16/10/2017

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ 19/2487 (วิสามัญ) สมัยที่ 2 ชุดที่ 3
วันศุกร์ที่ 29 ธันวาคม พุทธศักราช 2487
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา 14.25 นาฬิกา

ประธานสภา ฯ : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม 91 คน เป็นองค์ประชุม
แล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป

ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะแจ้งให้ท่านสมาชิกเรื่องหนึ่งด้วยความตกใจ คือได้ทราบที่
นางอึ้งระวดี นาคะบุษย์ มาแจ้งว่านายพันตรีของ นาคะบุษย์ สมาชิกประเภทที่ 2 ได้ถึงแก่
กรรมที่อุบลราชธานี ความระเบียบที่เขมรปฏิบัติมา ข้าพเจ้าขอให้ท่านผู้ใดเก็บหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นไว้
ฉบับที่ 1 มาที่สวนระเบียบ.

ที่ประชุมรับทราบ และยืนขึ้นไว้อาลัยเป็นเวลา 1 นาที

ประธานสภา ฯ : ในวาระต่อไปจะพูด ณ ที่ที่ 1 ของนายปริกซ์
เกี่ยวกับ เรื่องการเกณฑ์แรงงาน

นายปริกซ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

1. นับตั้งแต่ประเทศไทยได้เริ่มทำสงครามเป็นต้นมา ได้เกณฑ์แรงงาน
ในต่างประเทศบ้าง เกณฑ์จังหวัดใดบ้าง ก็คน

ประธานสภา ฯ : ขอประทานโทษ ทางรัฐบาลไม่ได้เตรียมมาวันนี้ ขอ
เลื่อนไปวันหลัง

กระทู้ถามของนายปริกซ์ อินทะวิวัฒน์ เรื่อง บัญชีของราษฎรในจังหวัดเชียงใหม่

แล้ว

นายปริกซ์ อินทะวิวัฒน์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงมหาดไทยคงจะไม่

เนื่องจากทางการได้ชักน้ำท่วมแก้วไปไว้ที่อื่น ทำให้น้ำท่วมแก้วไม่ไหลลงสู่
คูเมืองเป็นปรกติดังแต่ก่อน ถึงแม้ว่าเวลานี้จะเป็นฤดูฝนน้ำคูเมืองด้านใต้และตะวันออก
ก็มีน้ำท่วมอยู่ แต่เหตุที่น้ำท่วมของราษฎรภายในเมืองและนอกเมืองรวมกันแห่งหนึ่งเมื่อ
การเกิดครั้งนั้นมาก แล้ววิศกรเรื่องชลประทานเพราะไม่มีน้ำคั้นพอ จึงขอเรียนถามว่า
รัฐบาลทราบเรื่องนี้หรือเปล่า และจะจัดการช่วยเหลือแก้ไขเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน
ของราษฎรชาวเชียงใหม่จะใดหรือไม่.

น.อ.หญิง ชูรสลาชัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

กระทรวงมหาดไทยขอประทานตอบว่า ทางกรมได้ทำการชักน้ำไว้ในท่วมแก้วไปไว้ในทางอื่น
แล้วข้างใด เหตุที่ทำให้น้ำในท่วมแก้วไม่ไหลลงสู่คูเมืองเป็นปรกติ ทำให้มีน้ำในคูเมือง
และบ่อน้ำของราษฎรแห่งนั้นเป็นเพราะมีน้ำฝนตกน้อย จึงปรากฏชลประทานน้ำฝนนั้น
แล้ว เรื่องความเดือดร้อนของราษฎรเกี่ยวกับน้ำแห่งนี้ ยังไม่ปรากฏความเดือดร้อนอันจะ
ถึงช่วยเหลือเป็นการใหม่ เพราะน้ำที่ท่วมความท่วมค้าง ๆ มีเพียงพอให้สรอบ แม้ในฤดู
แล้งน้ำบางบ่อจะแห้งออกก็ยังมีบางบ่อที่มีน้ำ เพียงพอสำหรับใช้สรอบและค้างก็ใช้ที่หาอาศัย
กับไก่ ฟังน้ำนั้นยังมีอยู่ตลอดปี การช่วยเหลือในเรื่องนี้จะได้กระทรวงมหาดไทยทางรัก
น้ำนั้นท่วมค้าง ๆ ตามให้ลดราคาของสุเทศและกอบขุม เพื่อให้ได้กินน้ำในลดร่วมกับท่วมแก้ว
ซึ่งจะทำให้มีน้ำเพิ่มมากขึ้น.

นายวิเชียร อินทรวิจิตร (เชียงใหม่) :

ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้แถลงว่า ไม่ไ้
ชักเอาน้ำท่วมแก้วไปไว้ที่อื่นนั้น ยังไม่เริ่มความจริง ความจริงนั้นได้ชักเอาน้ำท่วมแก้ว
ไปไว้ทางสนามบิน เพราะการขยายสนามบินนั้นถ้าเป็นคอนกรีตของใ้หน้า ทำให้เป็นด้วย
เหตุว่าฝนแล้ง น้ำไม่เพียงพอ ทำให้ขอคนหนึ่ง เจ้าใจว่าทางส่วนภูมิภาคจะเรียนมายัง
กระทรวงมหาดไทยไม่ตรงกับความจริงนัก เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วสำหรับบ่อน้ำในจะคงชักน้ำ
ท่วมแก้วไปไว้ทางสนามบินจะใดหรือไม่.

น.อ.บุ่ง บุณยลาชัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ตามที่
กระทรวงมหาดไทยได้ตอบไปแล้วว่า เนื่องจากมีเงินไม่พอใช้ตามสถิติของทางราชการ
ได้รับรายงานมาอย่างนี้ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕ ถึงแก่เดือนกรกฎาคม ถึงเดือนกันยายน
รวม ๑๔,๐๐๐ สกวงค์ พ.ศ. ๒๔๘๖ ถึงแก่เดือนกรกฎาคม ถึงเดือนกันยายนรวม ๑๒,๐๐๐ สกวงค์
พ.ศ. ๒๔๘๗ ถึงแก่เดือนกรกฎาคม ถึงเดือนกันยายน รวม ๑๐๐๐ สกวงค์ ส่วนเรื่องที่ดิน
ไม่ใช้ในขณะนั้นนั้น จะได้พิจารณาต่อไป.

พระธานสภา : กระตุ้นไปของนายสุวิธ พันธุเศรษฐ เรื่อง
การปรับปรุงฐานะครูอาจารย์และการเปิดสอนวันละสองวัน

นายสุวิธ พันธุเศรษฐ (เสียงใหม่) : เพื่อความเจริญก้าวหน้าแห่งการ
ศึกษาของชาติ ในทางราชการสำหรับวิชาการศึกษาและบรรณารักษศาสตร์ศึกษา มีนักเรียนทั่วไป
ข้าพเจ้าขอทราบว่า ๑. ท่านจะได้มีการปรับปรุงขึ้นและสนับสนุนเงินเดือนของบรรณารักษ
จารย์ให้สูงขึ้นในมาตรฐานที่คิดไว้ในปัจจุบันนี้บ้างหรือไม่ ๒. การเปิดสอนวันละสองวัน
ในท้องถิ่นอันมีจำนวนนักเรียนที่มากพอสมควรจำนวนมาก และห่างไกลเมือง ท่านจะสำรวจ
เพื่อช่วยเหลือบ้างหรือไม่.

นายทวี บุณยเกตุ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : กระทรวง
ศึกษาธิการขอตอบว่า ๑. การปรับปรุงขึ้น และ สนับสนุนเงินเดือนของบรรณารักษจารย์
ให้อยู่ในมาตรฐานที่คิดไว้ในปัจจุบันนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงเงินไปตามมาตรฐาน
ตามมติและกำหนดอยู่แล้ว ส่วนการที่จะปรับปรุงขึ้นให้สูงขึ้น กระทรวง
ศึกษาธิการเองได้พยายามอย่างยิ่ง แต่ทั้งนี้ขอเสนอว่าคงแปลตามระเบียบที่จะช่วยเหลือ
๒. การสำรวจเพื่อช่วยเหลือการเปิดสอนวันละสองวันนั้น ในท้องถิ่นอันมีจำนวนนักเรียน
ที่มากพอสมควรจำนวนมาก และห่างไกลเมือง จึงควรเป็นผู้สำรวจ และรายงานขอรับมา ส่วน
การพิจารณาจะอนุญาตให้ตั้งใดหรือไม่ นอกจากจะถือความจำเป็นอันเกี่ยวกับจำนวนผู้เรียน
จนพอสมควร และอยู่ห่างไกลแล้ว จำต้องพิจารณา เรื่องจำนวนครู สถานที่เล่าเรียน

เครื่องอุปการะต่าง ๆ ตลอดจนงบประมาณ สำหรับค่า เป็นการชดเชย.

นายสุวิทย์ สิมะเศรษฐ (เจ้าเมืองใหม่) : ท่านที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบว่า
ได้มีการปรับปรุงเรื่องอื่น และ เงินเดือนให้เพิ่มไปด้วย ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า ชดเชยบ้าง
อย่างไรบ้างอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ บางคนที่ทำงานมานานแล้วในเวลานี้ ๗ ปี บางคนเข้ามาเพียง
ปี สองปี ก็เป็นต้นเอก ชั้นโท ทำไมเรื่องเหล่านี้จึงยังมีอยู่

นายทวี บุญเกิด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : เรื่องการ
ปรับปรุงฐานะของอาจารย์ผู้สอน ๗ เวลาที่ สถานศึกษาหลักทำถึงมีการจ่าย.

ประธานสภา : กระตุ้นไปของนายสุวิทย์ สิมะเศรษฐ เรื่อง รายงาน
ผลของการตรวจเงินแผ่นดิน.

นายสุวิทย์ สิมะเศรษฐ (เจ้าเมืองใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่าน
นายรัฐมนตรีดังนี้

ในการนี้ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งตั้งอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรี
ข้าพเจ้าจึงขอทราบ ว่า

๑. รายงานของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่เสนอผลของการตรวจเงิน
แผ่นดินแก่ นายกรัฐมนตรีนั้น มี ค่าใช้จ่ายมาก

๒. รายงานการตรวจเงินแผ่นดินที่ นายกรัฐมนตรี ได้รับจะพิมพ์แจกให้สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรให้รู้โดยเร็วที่สุภาพจะโดยหรือไม่ เพราะเหตุใด

พ.ต. ลวง อุบลวงศ์ นายกรัฐมนตรี : ขอประทานทราบว่า การที่ข้า
พเจ้าจะออกตรวจรายละเอียดยกจากหน่วยงานราชการก็หมายความว่า หน่วยงานนั้น หน่วยงานหนึ่ง
หน่วยงานหนึ่ง แต่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินก็ได้พยายามเร่งรัดว่า ตรวจจนแล้ว

๓. การพิมพ์แจกให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ยังไม่เสร็จ

นายสุวิทย์ สิมะเศรษฐ (เจ้าเมืองใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ ในเรื่อง
ว่าภายใน คำว่าที่ 4 - 5 ปี ท่านนายกรัฐมนตรี เห็นว่าเป็นการ เหนือกว่าคนอื่น และใน

กรณีที่ไม่ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เว้นเสียแต่ถ้า ศาลควบคุมการเลือกตั้งของรัฐ
ไว้หรือไม่.

พ.ศ. ๒๔๖๖ นายกรัฐมนตรี : สหกรณ์ออม สกในสภาผู้แทน
ราษฎรทำอย่างไร อาจจะได้เร็วกว่านี้ อาจจะได้สัมพันธ์ระหว่างปกติ แต่ที่นี้เราทำ
ไม่ได้ เพราะเหตุว่า เราต้องรอทางข้างบน เพศด้วย ๑๖ เดือน เราทำอย่างไรไม่ได้
ถ้าเราจรรวบรวมก็มีความ จะทำได้ไม่ได้ก็กำลังให้พิจารณาอยู่ ถ้าวันที่ ๑๑๑๑ เสร็จไปแล้ว

นายสุวิทย์ สิมเสถียร (เสียงใน) : ท่านนายกรัฐมนตรีในข้อ ๑ แล้ว
แล้วในข้อ ๑ ยังไม่ได้ตอบ จากเจ้าขอทราบว่าจะส่งอะไรมา เราในขณะนี้เป็นการ คือ
ว่าสิ่งใดที่เสร็จแล้วให้ส่งมา ถ้าวันที่ ๑ - ๑๑๑๑ เรื่องนี้ เรื่องนี้ การกระทำเช่นนี้
จะไม่พิจารณาอีก หรือจะปล่อยให้ เป็นไปเช่นนี้ตลอดกาลหรือไม่.

พ.ศ. ๒๔๖๖ นายกรัฐมนตรี : คือระเบียบการนี้ยังไม่แล้ว แต่ที่นี้ใน
ไม่มีการ ทำตามเข้ามาโดยที่คิดกันออกทั้งหมดจะถูกต้องไหม คือเราจะต้องมี
รายใ้กรายงานจริง ที่จะทำเช่นนี้ในขณะนั้น ที่มีการใช้จากทั้งหมดที่เลือกมาไว้ มี
นักตัวเลข แต่จะส่งตัวเลขทางโทรเลขไม่ได้ เราจะมากตามหนังสือเดิม เมื่อไม่มีการเวลา
นี้ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร อาจจะได้สัมพันธ์โดยเร็ว แต่ที่นี้จะมีผลของเรายังไรก็ไม่ทราบ
คือ สภาผู้แทนราษฎร ส่วนเรื่องที่จะสัมพันธ์สมาชิกสภา ฯ เวลานี้ ยังเอาเลย เพราะความ
สัมพันธ์ ๑๖ เดือน รอให้เสร็จสงครามก่อน ก่อนเอาเด็ก.

นายสุวิทย์ สิมเสถียร (เสียงใน) : จากเจ้าไม่ไปเร่งรัดที่จะให้เอา
เสนอเวลานี้ แต่มีผลดีกว่าเราควรจะมีในเวลานี้ คือจากเจ้าไม่มีความความว่าในเวลา
สงครามนั้นระเบียบมาโดยเร็วไม่ได้ แต่เวลาปกติในทางเรื่องอื่นก็ทำได้ อย่างปกติ
การล่าช้าเช่นนี้คงมีอยู่เช่นนั้น ในเรื่องเช่นนี้หากทราบว่า รัฐมนตรีจะแก้ไขหรือไม่เท่านั้น.

พ.ศ. ๒๔๖๖ นายกรัฐมนตรี : ความปกติได้ ถ้าจากเจ้ายังเป็น

นายกรัชมงคลชัย ไทแก้ว ๆ นี้เห็นว่า เพราะถ้าเริ่มด้วย สงคราม ไม่ได้ ก็เอาเรื่อง
 สิบละ แต่ที่นี่ มีหลายเวลาที่เขียนเวลานี้ มีคิดมาตั้งแต่ปี 2484 ท่านก็เห็นแล้วว่า
 มันไม่ราบรื่น มันยุ่งยากเรื่อยมา เพราะฉะนั้นมันจึงมาไม่ได้ นี่เรื่องการคิด นั้น
 ก็เขียนแล้วว่า มันไม่ราบรื่น มันล้าการจะหนักหนักมาอีก และหนักชายให้แก่ประชาชน
 เพราะเราต้องการทราบเงื่อนไขอื่นอื่น ว่าเหมือนอย่างรายงานการประมูของสภา ฯ
 อย่างนั้น พลัดการรับอยู่แล้วว่าคงจะขาด สิทธิให้มาก ๆ แต่เวลานี้เราอย่าไป
 คิดอะไรเลย ไม่คิดความยุ่งยาก.

ประธานสภา ฯ : กระทั่งข้อไม่ ของนายภักโธ อินทร์วิวัฒน์ เรื่อง
 การเปิดโอกาสให้ราษฎรเข้า

นายภักโธ อินทร์วิวัฒน์ (เขียนใหม่) : ขอ กระทั่งท่านที่ ข้าพเจ้าได้
 ตั้งตามหลังมา วันที่ 12 กันยายน 2487 เป็นเวลาว่างออกมาข้างนอก เหตุการณ์ได้
 เปลี่ยนแปลงไป เพราะรัฐบาลได้เลิกการควบคุมร่างแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่
 คิดใจจะถามกระทั้งนี้.

ประธานสภา ฯ : ขอถามกระทั้งนี้ ต่อไปข้าพเจ้าได้รู้ กับคดีของ
 นายเปี่ยม บุญไชยดี มีผู้รับรองถูกต้อง ขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระ ดังนี้ คือ

1. ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมความสูงตามตําหนังน้ำในภาวะ
 ภัยพิบัติ พุทธศักราช 2487 ซึ่งคณะกรรมการสามัญคดีที่ 1 พิจารณาเสร็จแล้ว
2. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะภัยพิบัติ (ฉบับที่ 2) พุทธ-
 ศักราช 2487 ซึ่งคณะกรรมการสามัญคดีที่ 2 พิจารณาเสร็จแล้ว
3. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เป็นต้นกําชาติในภาวะภัยพิบัติ พุทธศักราช
 2487 ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญคดีพิจารณาเสร็จแล้ว
4. รายงานคณะกรรมการวิสามัญคดีพิจารณาสอบสวนการรับและจ่าย
 เงินแผ่นดิน ฯลฯ ตั้งแต่วันที่พุทธศักราช 2487 ถอนหลังไป ครั้งที่ 3 เรื่องที่ 3 อังเรื่อง

ที่ ๖ และคณะพิเศษ

5. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
พจนานุกรม 24๘7 ของนายโฆส สวิตซาค (นครสวรรค์)
6. ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง
7. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชกำหนดวินัยข้าราชการบำนาญ
8. ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกโทษผู้ทำผิดคำสั่งผู้บัญชาการทหารสูงสุด
9. ร่างพระราชบัญญัติการเกณฑ์แรงงานราษฎร
10. ร่างพระราชบัญญัติสิทธิเลือกตั้งในท้องถิ่น
11. ร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ

ผู้ใดมีความเห็นประการใดบ้าง.

นายชอน ฮ่าทล (พระนคร - สมุทรปราการ) : ร่างพระราชบัญญัติ
ประมวลวิธีพิจารณาความอาชญากรรมจะยุติลงแล้ว จึงต้องย้ายท่านและนายเสน
กันมาพูด ข้าพเจ้าเห็นด้วยเกล้าว่า ควรจะดำเนินการพิจารณาพระราชบัญญัติตามร่าง
ของนายโฆส สวิตซาค ไม่ให้จบ แล้วดำเนินการต่อไปตามผู้เสนอเปลี่ยนระเบียบวาระ.

นายสุวิชัย พันธุ์เกษม (เชียงใหม่) : ตามที่ผู้เสนอขอเปลี่ยน
ระเบียบวาระนั้น ก็สืบแล้วว่าให้เอาเรื่องที่เสร็จในวาระที่ ๔ - ๖ ขึ้นพิจารณาเท่านั้น
เพราะเคี้ยวเคี้ยวก็เสร็จ แล้วค่อยพิจารณาเรื่องของนายโฆส ก็เห็นจะไม่เสียเวลา
เท่าไรนัก.

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอในที่ประชุมวิสามัญ ผู้ใดเห็นควร เปลี่ยน
ระเบียบวาระตามที่นายผู้เสนอเสนอมา ขอให้ไปรบกวนที่อื่น

สมาชิกขมมิชพรหมเพ็ญงกัน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรบกวนที่อื่น

สมาชิกขมมิชเป็นส่วนน้อย.

ร่าง

พระราชบัญญัติควบคุมยานพาหนะทางน้ำในภาวะคับขัน

พุทธศักราช ๒๔๕๗

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยานพาหนะทางน้ำ เพื่อประโยชน์สาธารณะและความสงบเรียบร้อยของประชาชนในภาวะคับขัน

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมยานพาหนะทางน้ำในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๕๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

"ยานพาหนะทางน้ำ" หมายความว่า เรือทุกละชนิด

"ยานพาหนะสาธารณะทางน้ำ" หมายความว่า เรือที่ทำการรับจ้างขนของหรือคนโดยสารหรือลากจูง ๑๗ เป็นเรือที่ลัดหรืออื่นใดที่ห้าม

มาตรา ๔ ในเรือทุกละชนิดที่รับจ้างขนของหรือรับจ้างรับผู้โดยสาร ๑๗ เป็นเรือที่ลัดหรืออื่นใดที่ห้าม ให้มีใบขึ้นทะเบียนและใบขึ้นทะเบียนผู้โดยสาร ๑๗ เป็นเรือที่ลัดหรืออื่นใดที่ห้าม และใบขึ้นทะเบียนผู้โดยสาร ๑๗ เป็นเรือที่ลัดหรืออื่นใดที่ห้าม

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดเรียกเก็บค่าโดยสาร ค่าลากจูง ค่าระวางบรรทุก ค่าเช่า และค่าจ้างยานพาหนะสาธารณะทางน้ำ เกินกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ๑๗ เป็นเรือที่ลัดหรืออื่นใดที่ห้าม

ให้เจ้าของยานพาหนะสาธารณะทางน้ำในกรณีที่รับจ้างขนของนั้นรับส่งคนโดยสาร เกินกว่าอัตราที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ๑๗ เป็นเรือที่ลัดหรืออื่นใดที่ห้าม เรียกเก็บเงินในเวลาที่เห็นใบแจ้งใบยานพาหนะนั้น

มาตรา ๕ ๕ เมื่อมีความจำเป็นซึ่งปฏิบัติการ เพื่อความปลอดภัยของประเทศหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศหรือสั่งให้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองยานพาหนะทางน้ำให้รัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีได้มอบหมายในการนี้ (ให้) ที่ รัฐมนตรีอาจคิดค่าเช่าหรือค่าจ้างให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองตามสมควร หรือจะให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองดำเนินกิจการตามคำสั่งภายใต้ความควบคุมของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

เมื่อใดมีประกาศหรือคำสั่งตามความในวรรคก่อนแล้ว ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองยานพาหนะทางน้ำปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งนั้นโดยไม่ชักช้า โทษผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งหรือคำสั่งที่มิได้สั่งให้กระทำผิดในวรรคก่อนนี้ให้ถือว่ามีความผิดในทันที ถ้ามีเหตุสุดวิสัยและไม่สามารถจะปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งนั้นได้ในรายงานต่อรัฐมนตรีหรือผู้รั้งมนตรีไต่สวนหมายภายในเวลา ๗๕ ชั่วโมงนับแต่ให้ทราบมีประกาศหรือคำสั่ง

มาตรา ๖ เมื่อได้รับมอบยานพาหนะทางน้ำแล้วรัฐมนตรีหรือผู้รั้งมนตรีไต่สวนหมายจะอนุญาตให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองยานพาหนะทางน้ำนำยานพาหนะทางน้ำนั้นไปใช้ภายในบริเวณใดแห่งหนึ่งใดในใบอนุญาตก็ได้

ถ้ามีการฝ่าฝืนเงื่อนไขซึ่งกำหนดไว้ในใบอนุญาต รัฐมนตรีหรือผู้รั้งมนตรีไต่สวนหมายจะพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสียก็ได้

มาตรา ๗ เมื่อใดมีผู้ประกาศหรือคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองมอบยานพาหนะทางน้ำตามความในมาตรา ๔ ๕ แล้ว บรรดาสิ่งของที่ติดไว้เกี่ยวกับยานพาหนะทางน้ำนั้น หรือเกี่ยวกับคนประจำยานพาหนะทางน้ำนั้น เป็นอันเสียใช้ไม่ได้ในวรรคก่อนนี้ ผู้ที่ฝ่าฝืนจะเรียกค่าชดเชยความเสียหายใด ๆ ไม่ได้ทั้งสิ้น

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดโอนกรรมสิทธิ์หรือโอนการครอบครองยานพาหนะทางน้ำจนกว่าจะลงบันทึกในใบอนุญาตใช้เรือตามแบบที่กำหนดไว้ในคู่มือเรือ หรือเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนแปลง หรือออกเครื่องจักร เครื่องประกอบ เครื่องอุปกรณ์ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของยานพาหนะ เช่นว่านี้ให้ผิดไปจากที่จดทะเบียนและรับใบอนุญาตไว้ตามกฏหมายว่าด้วยเรือไทย และกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย หรือส่ง หรือนำยานพาหนะทางน้ำเช่นว่านั้นออกไปนอกน่านน้ำราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีหรือผู้รั้งมนตรีไต่สวนหมาย แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนแปลง หรือออกเครื่องจักร เครื่องประกอบ เครื่องอุปกรณ์ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของยานพาหนะทางน้ำ เพื่อซ่อมแซมในท้องถิ่นใดก็ตามโดยผู้เป็นเจ้าของ

มาตรา ๙ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองยานพาหนะทางน้ำ ฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีหรือผู้รั้งมนตรีไต่สวนหมายเมื่ออำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองยานพาหนะทางน้ำส่งยานพาหนะทางน้ำนั้นมาเพื่อตรวจสอบก็ได้

มาตรา ๑๐ เพื่อความปลอดภัยของประเทศ ผู้ค้าเป็นกิจการหรือผู้จัดการยานพาหนะทางน้ำขนาดตั้งแต่ ๕ ตันกรอสส์ขึ้นไป ต้องมีสัญชาติไทย และการแต่งตั้งเป็นผู้ค้าเป็นกิจการหรือผู้จัดการต้องได้รับความเห็นชอบ อนุญาต จากรัฐมนตรีหรือผู้รั้งมนตรีไต่สวนหมาย

นายแก้ว สิงหนครเกษตร ธรรมาสีการ : ก่อนที่สภาฯ จะได้มีมติร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ 2 และที่ 3 นั้น คณะกรรมาธิการขอประทานแก้ไขเล็กน้อย
 ในหน้า ๘ มาตรา ๖ บรรทัด ๑ ซึ่งมีข้อความว่า "ถ้ามีการผ่านเงินในวงเงินที่กำหนดไว้ใน
 อนุภาค ๗ นั้น ขอประทานแก้ไขเป็นวรรคเดียวกันไปกับมาตรานี้" ซึ่งอย่างหนึ่ง

อีกอย่างหนึ่ง คือ ในหน้าเดียวกัน หน้า ๘ มาตรา ๘ แก้เป็นมาตรา ๑๐ หน้า
 เขียนไว้ว่า "ทั้งนี้ ๘ คำนวณรวมใน" เดิม ๘ ขอประทานแก้ไขเป็นตัวหนังสือ (หก) ของ
 ประธานสภาฯ ดังต่อไปนี้.

ประธานสภาฯ : ขอให้เสนาธิการฯ อ่าน

เสนาธิการสภาฯ : ร่างพระราชบัญญัติกฎหมายสหประชาชาติในภาวะ
 คับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๗ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข. คำแปรญัตติไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ ตัดออกทั้งมาตรา
 มาตรา ๕ มาตรา ๖ มีการแก้ไข. มาตรา ๘ กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่. มาตรา ๗ มาตรา ๘
 มาตรา ๙ กรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ กรรมาธิการเพิ่ม
 ขึ้นใหม่ มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ ~~มาตรา ๑๖~~
 กรรมาธิการเพิ่มขึ้น มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข.

ประธานสภาฯ : ขอวาระที่ ๒ แล้ว ค่อยไปขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓
 ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรออกใช้เป็นกฎหมายให้ข้อใดไปรณคดีอื่น

สมาชิกสภาฯ ขอแทรกในกรณี

ประธานสภาฯ : ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกฎหมาย
 คำเจ้าในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๗ ซึ่งคณะกรรมาธิการสามัญคดี ๒
 พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ค่อยไป ขอเชิญกรรมาธิการเจ้าประจำที่.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒.)

พุทธศักราช ๒๔๘๗

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในยกเลิกศัพท์วิเคราะห์ศัพท์ของคำว่า "เลหะ" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"เลหะ" หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างซึ่งใดเป็นที่ยอยู่อาศัย ~~เป็นต้นไป~~

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๐ ผู้ให้เช่าเลหะหรือที่ดินซึ่งการเช่าอยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้อาจร้องขอให้คณะกรรมการควบคุมค่าเช่าขึ้นค่าเช่าได้ เมื่อ (๑) ใดซ่อมแซม แก้ไข หรือเปลี่ยนแปลงเลหะ หรือที่ดินให้ดีขึ้น นอกจากการที่คงกระทำตามหน้าที่ของผู้ให้เช่า (๒) ผู้เช่ามีรายได้อัตราส่วนเทียบกับค่าเช่าเกินกว่า ๑๐ ต่อ ๑ สำหรับค่าเช่าเลหะ หรือ ๒๐ ต่อ ๑ สำหรับค่าเช่าที่ดิน

คำร้องขอ ให้ทำตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง "

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการควบคุมพระราชบัญญัตินี้

ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

[Signature]

ศิริ จินดา

[Signature]

พระราชกฤษฎีกา : งดให้เสนาธิการสภา ๗ ท่าน.

เสนาธิการสภา ๗ : ร่างพระราชบัญญัติความคุ้มครองเจ้าในภาวะฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๘ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไขโดยกรมการทหาร มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข.

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

พระราชกฤษฎีกา : งดพระราชกฤษฎีกาที่ ๒ และ ๓ ของเสนาธิการสภาในการที่ ๖ ความมุ่งหมายว่าร่างพระราชบัญญัติได้รวมประกาศของเจ้าเป็นกฎหมายได้ งดให้ไม่ยกย่องขึ้นสภาหรือขมข้อหรือขมข้ออื่น.

พระราชกฤษฎีกา : ในการที่ ๖ ของเสนาธิการสภาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเจ้าเป็นต้นมาในภาวะฉุกเฉิน พุทธศักราช ๒๔๘๗ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ให้เสนาธิการสภาในการที่ ๒ และที่ ๓ คงไว้ งดให้คณะกรรมการเจ้าประจำที่

ร่าง

พระราชบัญญัติ

กักขังผู้เป็นภัยแก่ชาติในภาวะคับขัน

พุทธศักราช 2487

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรกักขังผู้เป็นภัยแก่ชาติในภาวะคับขัน

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า กฎพระราชบัญญัติกักขังผู้เป็นภัยแก่ชาติในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2487

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับไว้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 เมื่อมีหลักฐานที่ปรากฏชัดว่ามีเหตุอันควร เชื่อได้ว่า ใดผู้กระทำความผิดอันกระทำ หรือเตรียมการ หรือสมคบกันที่จะกระทำความผิดอันใดซึ่งรัฐ เป็นภัยแก่ชาติ อธิบดีกรมตำรวจมีอำนาจร้องขอต่อคณะกรรมการซึ่งตั้งขึ้นตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้พิจารณาสั่งให้กักขังผู้นั้นไว้ เพื่อมิให้มีโอกาสดำเนินการอันเป็นภัยแก่ชาติเช่นนั้นได้

การกระทำซึ่งได้ชื่อว่าเป็นภัยแก่ชาติตามความในวรรคก่อนหมายความว่ากระทำความผิดซึ่งถ้าได้ลงมือกระทำแล้วจะเป็นความผิดตามกฎหมายลักษณะอาชญากรรมหนึ่งหรือใด ทั้งแต่มาตรา ๑7 ถึงมาตรา 115 ให้มีชื่อว่าเป็นเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เป็นภัยแก่ชาติ

มาตรา 4 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร เพื่อปฏิบัติการตามความในพระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า คณะกรรมการพิจารณากักขัง

กรรมการคณะนี้ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งนาย และกรรมการอื่นอีก นาย ในจำนวนนี้สองแห่งตั้งจากข้าราชการตุลาการในหรือนอกราชการไม่ว่ากำลัง

มาตรา 5 เมื่อคณะกรรมการได้รับคำสั่งของอธิบดีกรมตำรวจตามความมาตรา 3 แล้ว ให้คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยสั่งให้พิจารณาร้องขอของอธิบดีกรมตำรวจ

หรือสั่งให้กักขังผู้ถูกกล่าวหาไว้ที่สถานกักขังเป็นเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ระยะเวลาที่กักขังผู้ถูกกล่าวหาไว้ที่สถานกักขังในเมื่อใดมีประกาศหรือกฎหมายแสดงว่าภาวะลับชู้ได้สิ้นสุดลงแล้ว

ในการวินิจฉัยสั่งของคณะกรรมการกักขังความในวรรคก่อน ให้คณะกรรมการพิจารณาพยานหลักฐานใด ๆ ตามที่อธิบดีกรมตำรวจส่งประกาศร้องขอ ในกรณีให้คณะกรรมการให้โอกาสกับผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อหาและยื่นคำให้การ และให้มีอำนาจมอบหมายรับทนายหลักฐานและรับทนายในพยานสามารถหรืออนุญาตให้ทนายทนายช่วยพิจารณาคดีความ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้กักขังผู้ถูกกล่าวหาไว้ในระหว่าง การพิจารณาของคณะกรรมการใด

มาตรา ๘ เมื่อได้คำสั่งของคณะกรรมการให้กักขังผู้ใด ให้ถือว่าผู้ถูกกักขังอยู่ในเขตกักขังหรือบริเวณที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะใดกำหนด เพื่อป้องกันไม่ให้โอกาสความเป็นการที่ผู้ถูกกักขังเป็นภัยแก่ชาติใด

ผู้มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ หรือคัดค้านการกักขังผู้ใดในคดีอาญาเป็นเขตกักขัง

มาตรา ๙ เมื่อมีเหตุอันสมควร

ผู้ซึ่งถูกกักขังที่สถานกักขังหรือในสถานกักขังอื่นใดในคดีอาญาเป็นเขตกักขัง ผู้ซึ่งได้ขอรับทนายทนายหรือผู้ซึ่งได้ขอรับทนายทนายแล้วแต่ยังไม่ได้รับทนายทนาย

มาตรา ๑๐ ผู้ที่อยู่ในระหว่างกักขังหรือถูกกักขังความในพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นผู้อยู่ในระหว่างกักขังโดยชอบด้วยกฎหมายจนกว่าจะพ้นจากกักขัง

มาตรา ๑๑ เมื่อมีเหตุอันสมควร คณะกรรมการจะให้ถอนคำสั่งให้กักขังผู้ใดได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๑๒ การประชุมของพยานหลักฐานและวินิจฉัยสั่งของคณะกรรมการนั้น ต้องเป็นกรรมการอย่างน้อยห้าคนจึงจะเป็นองค์ประชุม การวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ไม่เป็นความเสียหายมา

มาตรา ๑๓ เพื่อคุ้มครองสิทธิและความเป็นพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมตำรวจรับและควบคุมผู้ถูกกล่าวหา ทำการค้นและสอบสวนได้ ทั้งนี้ให้มีความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชามาใช้บังคับโดยตลอด

ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการโดยไว้ และกรณีจะเป็นกรรมการใดก็ตาม ห้ามมิให้ส่งมอบผู้ถูกกล่าวหาไว้เกินสิบห้าวัน ถ้ามีความจำเป็นจะต้อง

ควบคุมไว้เพื่อการสอบสวนเกินกว่ากำหนดที่กล่าวแล้ว ในเรื่องขอต่อคณะกรรมการให้สั่ง
ควบคุมไว้ ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรก็ให้อำนาจสั่งควบคุมไว้ ถือเป็นเวลาไม่เกิน
สามเดือนสามสิบวัน

มาตรา ๘ ทวิ ผู้ใดคัดค้านไม่มาให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัย หรือคัดค้าน
ในสำนวนหรืออุทธรณ์ ความคำสั่งของคณะกรรมการ มีความผิดของรางวัลโทษปรับไม่เกิน
ร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙ ทวิ ผู้ใดคัดค้านไม่มาหนังสือหรือทรัพย์สินใด ๆ ที่คณะกรรมการเรียก
ให้เข้ามาแสดงต่อคณะกรรมการ มีความผิดของรางวัลโทษปรับไม่เกินร้อยบาท หรือจำคุก
ไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๑ จีว่า ผู้ใดเอาความที่ตนรู้ว่าเป็นความเท็จมาในข้อกล่าว
ต่อคณะกรรมการ มีความผิดของรางวัลโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับ
ตั้งแต่ร้อยบาทขึ้นไปถึงพันบาท

มาตรา 10 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และให้ผู้อำนวยการกฤษฎีกากระทรวงมหาดไทยปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง: เห็น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้รับใช้บังคับได้.

[Handwritten signature]

ประธานสภา ฯ : ขอให้เสนาธิการสภา ฯ อ่าน

เสนาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติกฎหมายเป็นต้นเกล้าในทางระบอบชั้น

พุทธศักราช 2487 ชื่อร่างพระราชบัญญัติในสภาการแก้ไข คำปรารภในสภาการแก้ไข มาตรา 1 ไม่มีสภาการแก้ไข มาตรา 2 ไม่มีสภาการแก้ไข มาตรา 3 มีสภาการแก้ไขโดยกรมการศึกษาร.....

14.50 น.

นายจำลอง คาวเรือง (มหาสารคาม) : คือ ในมาตรา 3 วรรค 2 ซึ่งคณะกรรมการสภาการแก้ไขว่า " การกระทำอันใด " แล้วเพิ่มความเข้าใจว่า " ซึ่งสัมพันธ์กับชาติตามเงื่อนไขในวรรคก่อนหมายความว่าเพราะการกระทำนั้น " กรมการศึกษารเห็นเข้าใจ " ซึ่งถ้าใครมีข้อกระทำแล้วจะ เป็นความผิดตามกฎหมายอันใดและอาจมาตราหนึ่งในมาตราใด ตั้งแต่มาตรา 97 ถึงมาตรา 115 " แล้วตัดออกดังนี้ " ให้อธิบายเป็นสภาการกระทำอันเป็น กับเกล้าชาติ " สมาคมจะทราบว่า ที่กรมการศึกษารเห็นเข้าใจไม่เน้นมีความเห็นอย่างไร เพราะเหตุว่าในองค์การมากรูปหนึ่ง แต่เวลาเขียนไปสิกรูปหนึ่ง.

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ กรมการศึกษาร : เหตุผลในการที่กรมการศึกษารเห็นความ ข้อนี ก็อาศัยคำปรารภของนายโพธิ์ สวัสดิราช เป็นหลัก ผู้ประพันธ์ในคณะกรรมการศึกษารเห็น ร่วมกันว่า ถ้าจะวางไว้ตามร่างของรัฐบาลแล้ว มีข้อที่ระบุดีความใด 2 ทาง ที่วรรค 1 เห็นว่าควรกระทำหรือไม่นั้นควรพิจารณาอันหนึ่งจะกระทำอันใดอันหนึ่ง อาจจะไม่จำเป็นเพราะมาตรา 97 - 115 เท่านั้นที่จะเป็นกับเกล้าชาติ ขาดนอกเหนือไปจากมาตรา นี้ก็ได้ ผู้ประพันธ์ในคณะกรรมการเห็นการเขียนให้ชัดเสีย จึงแนบความโดยหมายในวรรค 2 ให้เห็นการกระทำทั้งที่กล่าวในวรรคก่อน—จะพิจารณาผิดในมาตรา 97 ถึง 115 ทั้งนี้เป็น ประโยชน์แก่ผู้ใดกฎหมายระบุดีความให้แน่นอนลงกว่า อีกมาตรา 97 - 115 ไม่มีทาง ที่จะดีความไม่เป็นอย่างไร เหตุผลมีเพียงเท่านี้.

ประธานสภา ฯ : ขอให้เสนาธิการสภา ฯ อ่านต่อไป.

เสนาธิการสภา ฯ : มาตรา 4 ไม่มีสภาการแก้ไข มาตรา 5 มีสภาการแก้ไขโดย

กรรมการ มาตรา ๘ มีการแก้ไขโดยกรรมการ มาตรา ๘ ตรี เห็นว่าแก้ไข
 มาตรา ๗ ไม่มีสาระใด มาตรา ๘ ไม่มีสาระใด มาตรา ๘ มีการแก้ไขโดยกรรมการ
 มาตรา ๘ ตรี.....

14.55 น.

นายจำลอง กวเรือง (มหาสารคาม) : มาตรา ๘ นี้ จากเจ้าคิดว่า
 เป็นการมีคุณลักษณะนี้ ตามที่กรรมการเดิมเขาไปว่า "ห้ามมิให้โรงเรียนชำ หรือสถานที่
 ควบคุมผู้ต้องหาในคดีอาชญาเป็นเรศหรือวิเวกตามกฎหมายความในวรรคก่อน" ที่นี้ในมาตรา
 ๘ ตรี "ผู้ต้องหาในระหว่างควบคุมหรือกักขังตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นผู้
 ในระหว่างคุมขังโดยชอบด้วยกฎหมายตามกฎหมายลักษณะอาชญา" ก็หมายความว่า ผู้ต้องหา
 โทษ คือตามหลักการของไทย ต้องเป็นคำพิพากษาของศาล จึงจะเข้ามณฑลของไทยได้ เมื่อ
 กรรมการเดิมเขาไปอย่างนี้เป็นการผิด เป็นการกักขังผู้ต้องหาที่คุมขังโดยชอบด้วย
 ลักษณะอาชญา การกักขังเขาไม่ให้เข้าชั้นศาล แต่เรานำเขาไปกักขัง และเจ้า
 พนักงานผู้ควบคุมผู้ต้องหา เป็นผู้มีอำนาจกักขังผู้ต้องหาโดยชอบด้วยกฎหมายลักษณะอาชญา
 ตามที่กฎหมายความว่าเป็นผู้ต้องหาเต็มเต็มแล้วถ้าศึกษาจนเต็มแล้ว ซึ่งตามรูปการนี้
 ที่ดำเนินการมีหลักการไปนั้น กับหลักการเห็นว่าในกักขัง มิได้หมายความว่าเป็นการกักขัง
 อันมีชื่อแห่งการศึกษานี้ในจำคุก แต่กรรมการเขียนเช่นนี้ก็เขาก็ไม่ให้จำคุก จากเจ้า
 จึงขอหาทราบว่า กรรมการมีความเห็นอย่างไรบ้าง.

นายสุธี สุวรรณวิทย์ กรรมการ : ถ้าท่านจะได้อ่านมาตรา ๘ และ
 มาตรา ๘ ตรี จะเห็นว่าในวรรค ๒ ของมาตรา ๘ กรรมการได้ยกมาเป็นมาตรา ๘ ตรี
 และเดิมคำว่า "ระหว่างควบคุม" ซึ่งถ้าหากว่าผู้ใดคนหนึ่งไม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ย่อมจะ
 ยืนยันว่ามีคุณสมบัติตามกฎหมาย จากเจ้าขอประทานรับแจ้งข้อความในมาตรา ๘ ตรีที่ยกเข้ามา
 ใหม่ ความจริงกรรมการไม่ได้เขียนใหม่ แต่ยกข้อความเดิมนั้นเข้ามาเขียนไว้ในที่นี้
 และเดิมคำว่า "ผู้ต้องหาในระหว่างควบคุม" ในมีความผิดตาม ถึงแม้ว่าได้มีการลงโทษ ก็

ความประสงค์ของทาง จะลงโทษในการพนันนี้ เพราะถ้าหากว่าไม่เขียนไว้เช่นนี้ ผู้พนัน
ก็ไม่มีอำนาจ ส่วนจะในการควบคุมหรือกักขังใคร่ จะโดยทาง เหตุที่สมควรก็เพราะว่า
กรมการได้เคียวรอก ๒ ซึ่งเกิดขึ้นใหม่ว่า * ห้ามมิให้ใครเขียนจำ หรือสถานที่ควบคุมผู้
ต้องหาในคดีอาชญาเป็นเขตต์หรือบริเวณกักขังตามความในวรรคก่อน * ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์
แก่ผู้ถูกกักขังนั่นเอง กล่าวคือว่า ในมาตรา ๑ วรรคแรก คือวรรค ๑ กล่าวไว้ว่า การ
กักขังนั้น ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนด แต่เนื่องจากความข้อนี้
ไม่ถือว่า เขตต์และบริเวณที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะกำหนดนั้น อาจจะกำหนด
เขียนจำ หรือสถานที่ควบคุมผู้ต้องหา ซึ่งกรมการเห็นว่า คงการจะให้ความข้อนี้ถือว่า
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่มีอำนาจ/ในการจะ ไปกักขังผู้ต้องหาในเขียนจำหรือเขตต์
ของผู้ต้องหา นี้เป็นประโยชน์ของผู้ถูกกักขังอยู่แล้ว ซึ่งมาตรา ๑ ตรีนี้ก็เพื่อประโยชน์ในการ
ดำเนินการความพระ รรมติคดีนี้ให้ลงประสงค์ คือถ้าหากบทนี้ก็เป็นความผิดตามกฎหมายด้วยลักษณะ
อาชญา ไม่ได้เปลี่ยนแปลงความผิดเดิมแต่ประการใดก็ได้.

14.56 น.

นายจำลอง กาวเรือง (มหาสารคาม) : ถ้าจะนับถึงไม่ตีไปนั้น ก็ฮาก
หมอนนี้ เพียงแต่หมอนนี้จากที่จริง กฎหมายฉบับนี้จะอาชญาถึงไว้แล้ว ผู้ต้องหาหมอนหมอน
หากยังไม่ตีจากชาติ เว้นว่าหมอนนี้ที่จริงเหมือนกัน ถ้าทำเหมือนอย่างนั้นก็ยิ่งได้ไปใหม่
ผู้ต้องหาจะลงโทษผู้หมอนนี้จากที่จริง หรือกักขัง ก็ยิ่งแสดงให้เห็นว่าเขตต์ของร่างที่
กรมการเขียนมาไม่ตรงกัน เจตนาที่สภา รัฐมนตรีว่าการ ไม่ตรงกันที่สภาหรือรัฐมนตรีว่าการ ไม่
ตรงกันเอง ที่จริงไม่ได้มาในรูปนี้ เพราะฉะนั้นเขียนอย่างนี้ ข้าพเจ้าจึงสงสัยว่า กรมการ
นี้เขียนอย่างใดกัน คือความมุ่งหมายในมาตรา ๑ ผู้ต้องหาการไม่เขียนอย่างนี้ เราจะต้องดูได้ว่า
ผู้ที่ถูกกักขังโดยนี้เพราะในกฎหมายฉบับนี้จะอาชญา คดีนี้มาตรา ๑ ๗ ถึง ๑๑๕ เราจะเห็นว่า
ความผิดที่กระทำนั้นเป็นความผิดทางการ เมืองเท่านั้น และตามบทนี้ประเทศไทยในการปกครอง
ระบอบประชาธิปไตย เราถือว่าผู้กระทำผิดความผิดในทางการ เมืองไม่ให้เป็นคนเป็นปฏิปักษ์ แต่
จะเป็นกับคดีการเมืองระหว่างประเทศ คดีการเมืองภายในประเทศและโทษหนึ่ง เหตุที่จะ

ในหลวงเป็นมหาราชก็จริงวิจิตรคุณไว้เพื่อไม่ให้มีโอกาสแสดงตัว แต่ก็มีคุณไว้สำหรับเรา และ
 การที่ถูกล้มไม่ใช่ความผิดความถูกความชอบอะไร ไม่ใช่คำพิพากษาของเรา บุคคลจะรับโทษ
 ได้ก็ต่อเมื่อมีคำพิพากษาของศาลว่ามีความผิด และจะต้องมีโทษตามกฎหมายอาญาเท่านั้น * จึงจะลงโทษได้ แต่ที่กรรมการแผ่นดินหมายความว่า บุคคลที่ถูกกล่าวหาความผิดความ
 ถูกความชอบอะไร จากเจ้าที่รับคำสั่งมายังจากทางรัฐบาลว่า บุคคลจำพวกนี้เป็นบุคคลที่
 ถูกความชอบโทษไม่ได้ พ้องศาล * ก็ไม่ลงโทษ เพราะเหตุว่าเราไม่มีความผิดความ
 ถูกความผิดอะไร ^{เจ็ด} ถ้าจะยอมบ้างก็จะต้องยอมให้เรามีโทษเหมือนกันดังคำพิพากษา
 จากเจ้าที่รับคำสั่งว่าเราผิด จะไม่ถูกสั่งเรื่องที่มีไม่ ก็เป็นไปไม่ได้ เพราะไม่ได้ออก
 คำพิพากษาของศาล ขัดกับหลักเบื้องต้น วิธีการอย่างนี้ไม่ถูกสั่งเรื่องที่มีไม่ ถ้าไม่มีคำ
 พิพากษาของศาลแล้วเป็นไปไม่ได้ การเจตนาให้บุคคลถูกกล่าวหาว่าให้การผิดความผิดความ
 กับคำพิพากษาของศาลแล้ว จากเจ้าที่รับคำสั่งมายังกับที่กรรมการกล่าวมานี้.

นายวุฒิ สุวรรณรัตน์ กรรมการ : ขอประทานใบแจ้งโทษที่เขตนคร
 หนึ่ง เราว่าผู้พิพากษาจะไม่ได้ออกโดยแน่ชัด ขอได้โปรดดูมาตรา ๖ ของ
 มาตรา ๖ ซึ่งว่าขอแล้ว ความที่กรรมการไม่ได้ออกประกาศโดย เป็นแต่ข้อความ
 ในวรรค ๖ มาเป็นมาตรา ๖ หรือเท่านั้น ความคงเป็นตามเดิมที่รัฐบาลเสนอมาทุกประการ
 แต่ในกรรมการที่มาพิจารณามาตรา ๖ ก็คือว่า ในเรื่องการที่กรรมการผู้พิจารณายัง
 ยังไม่ได้สั่งให้ถูกล้ม ในที่คณะกรรมการรับตัวจากอธิบดีตำรวจ และกึ่งระหว่างสองส่วน แต่
 ไว้โดยคงเดิม ในพระราชบัญญัติที่กรรมการที่มาพิจารณาคำอีกคำเดียวที่ * ผู้ที่อยู่ในระหว่าง
 ความผิดนี้เป็นการ เดิมออกตัวที่ระวางมี ๓ - ๔ คำเท่านั้น ส่วนความขึ้นทั้งสาม
 แยกกันเป็นของรัฐบาลเพียงนั้น ความมุ่งหมายในเรื่องที่รัฐบาลเสนอมาแต่เดิมเป็นอันหนึ่ง
 ในที่กรรมการผู้แทนรัฐบาลก็แจ้งว่า เป็นการจำเป็นที่จะต้องมีว่า ผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกล้ม
 นั้น ถ้าหากว่าผู้ที่อยู่ในระหว่างถูกล้มหรือคุมขังไว้ หรือว่าเป็นผู้ที่ถูกความผิดหรือความใน
 พระราชบัญญัติกฎหมายอาญานี้ ก็หมายความว่า ถ้าไม่มีโทษที่ลงโทษไว้เช่นนี้แล้ว พระราช

มีคดีนี้เป็นหมัน คืออยู่ที่ศาลควบคุมไม่ได้ อยู่ในเรือนจำ และถ้าผู้ต้องหาหนีไป ก็แปลว่า
 ไม่มีใครตามไปลงโทษได้ และยิ่งกว่านั้นถ้ามีใครมาช่วยผู้ต้องหาหนีไปจากที่คุมขังก็ไม่มีทาง
 ที่จะลงโทษได้ เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าไม่แก้ลงโทษแล้วก็ไร้ผล กรมราชการ
 จึงขอรับรองว่า ไม่ได้แก้ไขหรือเพิ่มเติมอะไรใหม่ ยกเว้นมาทั้งฉบับ แต่เดิมคดี ๑ - ๑ คำ
 เท่านั้นเอง.

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ที่ว่ากรมราชการไม่ได้แก้ไขหมัน
 เห็นจะผิด ความรู้นี้แก้ไข ถ้าไม่แก้แล้วทางสมาชิกสภาฯ ก็ไม่มีโอกาสที่จะตั้งท้วง การ
 แก้ไขหรือไม่แก้มันไม่มีผลเท่าที่จะได้เองหรือตั้งท้วงกัน แต่อย่าลืมว่าที่ทางสภาฯ รับหลักการและ
 ตั้งกรมราชการ ไปพิจารณาว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความเหมาะสมอย่างไรและเหตุผลประกอบร่าง
 พระราชบัญญัติ แต่ว่ารายละเอียดมันครบถ้วนแล้วก็มักจะไม่ได้ลงกัน ไปพิจารณากันใน
 ชั้นกรมราชการ สภาฯ นี้ไม่มีความไว้วางใจแก่กรมราชการ ไปพิจารณารายละเอียดในชั้น
 กรมราชการก็โดยที่สภาฯ เห็นว่ากรมราชการอาจจะทำงานนี้ให้ตรงกับความต้องการ
 ของสภาฯ กรมราชการรับหลักการ ไปพิจารณาแล้วเขียนมาในรูปนี้ ข้าพเจ้าได้เขียนมา
 แล้วยืนยันว่า ถ้าว่าบุคคลที่ถูกกักคุมตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช่บุคคลที่ควรรับโทษหรือต้อง
 ถูกดำเนินคดีอาญาในเรือนจำ นั้นเป็นหลักการที่ระมัดระวังตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือบุคคล
 ในพระราชบัญญัตินี้เป็นบุคคลที่ศาลลงโทษไม่ได้เลย เราจะเห็นว่า การที่ศาลลงโทษได้แต่
 ไม่ได้ได้เท่ากับนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย แต่การตั้งท้วงของข้าพเจ้า ไม่ได้หมายความว่า
 กรมราชการทำผิดหรือถูก แต่เป็นการวิพากษ์ผลประโยชน์ของสภาฯ นี้ว่า กรมราชการจะ
 ทำผิดหรือถูกหรือไม่ การกระทำของกรมราชการถูกกับหลักการและเหตุผลที่สภาฯ รับ
 หลักการ ไปหรือไม่.

นายสิทธิ ทุมมานนท์ ^{ประธาน} - กรมราชการ : บุคคลที่จะอยู่ในเรือนจำ
 นี้ แบ่งออกเป็น ๒ จำพวก คือเป็นคนที่ตำรวจจับมาเพื่อจะทำการสอบสวนตามพระราชบัญญัติ
 นี้สักหนึ่ง เป็นพวกที่มีชื่อว่าอยู่ในความควบคุม อีกสักหนึ่งคือพวกที่กรมการวินิจฉัยแล้วว่า

บุคคลจำนวนนี้ควร จะอยู่ในเขตจำกัด บุคคลจำนวนนี้ให้อธิบายอยู่ในระหว่างกติกุตาม
 พระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอ มีความในมาตรา ๕ วรรคท้ายว่า บุคคลที่อยู่ในระหว่าง
 ความคุมหรือกติกุตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบายเป็นอยู่ในระหว่างคุมหรือโดยชอบ
 ด้วยกฎหมายตามกฎหมายลักษณะอาชญา แต่จะบอกกล่าวถึงบุคคลอื่น จำนวนหนึ่ง ไม่ที่ตำรวจจับ
 เอง บุคคลจำนวนนี้กรรมการเห็นว่า บุคคล ๒ จำนวนนี้ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เข้ายึดในคดี
 ฆาตกรรม แต่เมื่อเขาขึ้นมาแล้ว หรือส่งให้กติกุแล้ว บุคคลผู้ใดทำผิดกฎหมายลักษณะ
 อาชญา กล่าวคือหลบหนี อำหนัดมีโทษ พิธีเพื่อห้ามความประสงคในเรื่องจัดการบริหาร
 เรือมาแล้ว ระวังอย่างร้ายของรัฐบาล เพราะถ้าบุคคลที่ตำรวจจับมาแล้วหลบหนีไป
 เราจะไม่มีความสงสัยเลย กรรมการจึงได้เสริมคำลงไว้ว่า บุคคลที่อยู่ในระหว่างกติกุ"
 ลงไปด้วย นอกจากนั้นเป็นไปอย่างของรัฐบาลทั้งสิ้น.

15.4 น.

นายสุวิทย์ สิมะเสน (เชียงใหม่) : ตามที่กรรมการได้อธิบายมา
 ข้าพเจ้าก็สงสัยว่า ทำไมไม่เรียกว่า "ควบคุม" เข้าไปด้วย เพราะว่า "บุคคลที่อยู่ในความคุม"
 ถึงช่วยไม่ได้ก็เห็นว่าเป็นโทษความว่า บุคคลนั้นจะเข้าเรื่องอะไรก็ไม่รู้มัน ไม่ใช่อะไรที่
 จะพิจารณา กรรมการก็ไม่ใช่ว่าจะพิจารณาในเรื่องนี้ ถ้าหากว่ากรรมการ จะตัดสิน
 ความทั้งหมดของมาตรา ๕ วรรค ๓ ก็คือเรื่องให้เป็นผู้คุมจริง แล้วไปมีคดีในกฎหมาย
 อีกมาตราหนึ่ง ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย เพราะเหตุนี้ เพราะว่า ผู้ที่อยู่ในระหว่างคุมหรือโดย
 ชอบด้วยกฎหมายตามกฎหมายลักษณะอาชญาจะต้องเป็นบุคคลที่กระทำผิดมาแล้ว แล้วเราไม่ต้อง
 การให้ตนหลบหนีศาล เราไม่ต้องการในกรรมการนี้เป็นศาล หรือตำรวจเป็นศาล เมื่อเรา
 ไม่ให้ถืออำนาจบริหารเป็นศาลแล้ว ทำไมเราจะไม่บุคคลที่หลบหนีไปไม่ต้องรับผิดตามกฎหมาย
 อาชญาจวกล่วงหน้าศาล

นี่ ในการควบคุมนี้ กรรมการบอกว่า ถ้าไม่ส่งโทษเช่นนี้คนจะหนีไป ก็
 ทำไมไม่ส่งตำรวจรักษาไว้ให้ระหว่างที่ เขาเข้ามาควบคุม หรือไม่ก็ให้เขาประกันตัวของเขา
 ออกไป เมื่อเป็นหลักประกันแล้วก็ให้เขาไป จะหลบหนีไปไหน เราควร จะควบคุมเขาได้

ไม่จำเป็นต้องให้กฎหมายทำอาชญากรรมใหม่ เพราะข้าพเจ้าก็เห็นว่า กฎหมายอาชญากรรมใหม่
 ผู้ใดนั้น จะต้องอาศัยจากศาลสั่งว่าทำผิด แต่ในกรณีเช่นนี้ ในคดีนี้หมัดถาวร โค่นอกแล้วว่าไม่ผิด
 กฎหมายอะไรเลย เป็นแต่เพียงถือรักษาความปลอดภัยในสาระคดีนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว
 ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าหากจะช่วยเหลือผู้มาดักเอาแม่เพียงว่า คราวนี้เอาตราใหม่ขึ้นมาตรา
 หนึ่ง คือ ผู้ใดยอมหนีไปไหนแล้วส่งคดีของกรมการถึงโทษ จะเอาเค็ดหนึ่งหรือสองเค็ด
 เพื่อให้ตัวเท่านั้นเอง และการที่จะลงโทษให้กกลางเค็ดหนึ่งหรือสองเค็ด เรายินดี
 อย่างดีคุณ ไม่ต้องเอากฎหมายร้ายแรงให้แก่เขา ข้าพเจ้าเห็นว่าควร จะคัดออกแล้วทำเป็น
 มาตราใหม่ ส่วนเรื่องความผิดนั้น ไม่เห็นด้วยโดยเด็ดขาด .

15.37 น.

นายสิทธิ รุณยานนท์ ประธานกรรมการ : การกฎหมายลักษณะอาชญา
 เรื่องลงโทษ บุคคลที่หนีจากที่คุมขังนั้น โค่นอกว่าใช้มาตราหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าก็เห็นแล้วว่าไม่รู้ว่ามาตรา
 อะไร มีว่า "ถ้าผู้ใดยอมหนีจากที่คุมขังโดยชอบด้วย ผู้นั้นมีความผิดต้อง จำคุกหรือปรับตาม
 อัตราที่วางไว้" กฎหมายมาตรานี้ไม่ว่าเป็นกฎหมายคุ้มครองนักโทษที่หนีจากตาราง แต่เป็น
 กฎหมายที่คุ้มครองบุคคลที่ถูก เจ้าพนักงานจับเอา ถึงแม้จะถูกจับในคดีอาชญากรรมเล็กน้อยเท่าใดก็
 ความ ถ้าหนีไปแล้ว ถือยอมเป็นความผิดตามมาตรานี้ การที่ควรจะไปจับตามมาเพื่อจะสอบสวน
 ความผิดของผู้นั้น ซึ่งเป็นกรณีที่น่ากลัวว่าจะ เป็นความสำคัญที่หนีแล้วจะหลบหนีเสียอีก คนที่หนี
 ไปแล้วจับมานั้นก็ความผิดเหมือนกัน ความที่ท่านสมาชิกขอว่า ควร จะเขียนเอาไว้ใหม่ว่า ผู้ที่อยู่
 ในระหว่างคดีของกรมการถ้าหนีไปก็ความผิด นั้นกรรมการ ไม่ได้รับความเห็นประจักษ์ในข้อนี้
 เลย .

15.38 น.

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ยิงให้ถึงท่านประธานกรรมการ
 ขึ้นใจ ข้าพเจ้าก็มีความสงสัยอย่างยิง เพราะว่ากรมการที่สภา นี้ขอรับหลักการ ไม่ว่ากฎหมาย
 จะมีใคร เราสู้รับหลักการกฎหมายผู้กระทำความผิดโดยที่ได้สั่งนักถาวรและ เหตุผลที่ท่าน
 ประกอบกัน ท่านประธานสภา ได้สั่งแจ้งว่า หลักการกับเหตุผล/จะคงเกี่ยวเนื่องกัน เพื่อ

ในสมัยที่ใกล้ถึงครึ่งปีว่า พลิกการของพระราชบัญญัตินี้โดยข้างไร มีว่า เพื่อให้อา
 ภัยชุมชนเป็นอันสงบในภาวะที่เช่นนี้ มีหลักการที่เรารับมา เน้นผลดีเนื่องด้วย เนื่อง
 จากปรากฏว่าบุคคลบางจำพวก โคจรพาดารนั้นเป็นปรปักษ์ต่อความสงบเรียบร้อยและความ
 มั่นคงของประเทศชาติ ซึ่งถ้าไม่มีการควบคุมแล้ว อาจจะทำให้ความไม่เรียบร้อยอัน
 มั่นเมืองได้หลายทาง อนึ่ง ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของประเทศ
 ชาติในภาวะที่เช่นเช่นนี้ จำเป็นต้องมีวิธีการหลายอย่างเพื่อเลือกใช้ให้เหมาะสมแก่พฤติ
 การดี จะซึ่งมีวิธีการทางศาลอย่างเดียวกันนั้นไม่เพียงพอ โดยเฉพาะนี้จึงเป็นการสมควรที่
 จะให้วิธีการกับชุมชนเป็นอันสงบไว้เพื่อป้องกันมิให้โอกาสว่าเป็นการขึ้นเป็นอันสงบไว้
 ด้ยความเห็นว่าเมื่อเราตั้งวิธีการทางศาลไม่ใช้ ก็ศาลในองไม่ใช้ที่เราใช้วิธีอื่น ซึ่งง่าย
 กว่าศาล วิธีการเช่นนี้ตามหลักเราไม่ยอมรับว่าไม่ใช่การระงับการ และยอมรับว่า
 แรงกว่าศาล ก็รับแรงน้อยกว่าศาล เมื่อท่านพิจารณาดูจะเห็นว่า มาตรา ๑ มาตรา ๒
 ที่ว่า "ห้ามมิให้ใคร่เวรในจำ หรือสถานที่ควบคุมผู้ต้องหาในคดีอาชญาเป็นเขตต์หรือบริเวณที่คุม
 ความความในวรรคก่อนนั้น" หมายความว่า ผู้ต้องหาหรือผู้ถูกควบคุมหรือผู้ถูกคุมในคดี
 ไม่ให้พวกที่คุมคุมโทษอาชญา จึงไม่จำต้องไม่ประเภที่พวกนี้โดยตั้งสถานที่อยู่ในบริเวณจำ
 คุกนี้ ในวรรคก่อนเขียน ไม่ให้ประเภที่พวกนี้โดย แต่วรรคหลังเขียนว่า ถ้าผู้ใดหลบหนีออกจาก
 ที่คุมคุม และทำการคุมคุมก็เป็นทำการคุมคุมโดยชอบตามกฎหมาย การหลบหนีจากที่คุมคุมหรือการ
 หลบหนีจากบริเวณจำคุก กฎหมายอาชญาได้บัญญัติไว้หลายมาตรา มีความผิดแตกต่างกัน และ
 สามารถคิดรวมกันการผิดต่างอันอง จากเจ้าก็จริง แต่ที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่า ผู้ใดคุมคุม
 คุกแล้วหาของเข้าที่งานแล้วหลบหนี หรืออ้างคำพิพากษาในองโทษ แล้วหลบหนี ถือ
 เป็นองกัน แต่ผิดต่างกัน คือผิดกันคนละอย่าง เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้ จากเจ้าก็ว่า
 ว่าความผิดมีความผิดอย่างหนึ่งไป ส่วนบุคคลที่ถูกกล่าวหาไม่รวมบุคคลที่ระหว่าความผิดเป็น
 การผิดกันคนละกฎหมาย วิธีการของกฎหมายก็คงคำนึงถึงผลที่ความว่า จะหาอย่างไร จะหา
 อย่างไร แต่โทษ ของผิดโทษอาชญาไม่แน่นอน จากเจ้าก็ว่า เป็นวิธีไม่ถูก จากเจ้า

15.14 น.

นายสิทธิ ขุขามนต์ ประธานกรรมการ : มุกดที่ศาลตราว่าผิดตาม
 พระราชบัญญัติโคโดยที่บริษัทคณะกรรมการก็มีอยู่ คืออยู่ที่ถูกหมายเรียกของคณะกรรมการ
 ในเวลาเปิดความแล้วไม่ยอมมา - ลวทหนึ่ง อีกพวกหนึ่งถูกหมายเรียกในแง่เอกสารหรือ
 ทริชลิโค , แล้วบริษัทไม่ยอมส่ง และอีกพวกหนึ่งคือพวกที่กรรมการในปัญหาหรือสถาน
 ที่ว่าเพื่อเปิดความตามสัญญาจริง ซึ่งแล้วก็ไม่ยอมส่งปัญหามาหรือมาช้าๆ มุกดจำพวกเหล่านี้
 ถึงแม้ว่าคณะกรรมการจะไม่เต็มมาตรา ๑ ทวิ มาตรา ๑ ทวิ หรือที่ว่า ก็ยังมีความผิด
 อยู่แล้ว ถึงจะถึงไว้ความว่างของรัฐบาล ก็มีความผิด คือผิดในฐานะไม่ยอมมาเปิดความ
 ความหมายเรียกของคณะกรรมการ ก็เรียกจ่ายค่าเสียหายของเจ้าพนักงาน และถ้าไม่ยอม
 สยามานหรือปัญหาคือว่าผิดคำสั่งเจ้าพนักงาน ถ้าเปิดความแต่ก็มีความผิดในฐานะ
 ความเท็จ แต่ว่าความผิดเหล่านี้ก็ถูกหมายหมายมาตั้งแต่วันนี้ ก็มีความผิดเหมือนกัน เป็น
 กันว่าในเรื่องที่ไม่ยอมมาหรือไม่ยอมมาความหมายเรียกของคณะกรรมการ หรือในเรื่อง
 ที่ไม่ยอมส่งเอกสารก็มีความผิดความหมายหมายหมายมาตรา ๑๑๑/๑๑๑-๖๓ ข้อ ๒ ซึ่งกำหนด
 โทษเพียงสองโทษเท่านั้น มุกดที่เปิดความเท็จก็มีความผิดฐานแจ้งความเท็จ เปิดความฮยา
 กำหนดโทษไว้เบาขนาด ขึ้นเรื่องแจ้งความเท็จหรือไม่ ในชั้นนี้มีการตั้งขึ้นในชั้นนี้เห็นว่า
 ควรจะเอาโทษใหม่แรงกว่านั้น โดยเหตุที่ว่าคดีการพิจารณารองกรรมการในเรื่องนี้สำคัญมาก
 ต้องการความสัตย์ความจริง ถ้าผู้ใดไม่ยอมมาในศาลโดยผู้ต้องหาขอให้เข้าให้การ กระบวนการ
 ไม่มาถือว่าเป็นความผิดธรรมดา หรือไม่แก้ข้อกล่าวหาผู้ต้องหา หรือชะยานมาแล้วแต่ไม่ยอมมาตาม
 หรือผู้ต้องหาเป็นคนที่จะไม่ได้รับความสัตย์จริง หรือยอมชะยานและปัญหาแต่เปิดความเท็จ
 ก็ไม่โทษน้อยลงอีก ในศาลที่รับกล่าวหาเช่นนี้ ความถูกหมายหมายผู้ประณัติตนเองว่า เป็นการทำ
 สำคัญมาก เพราะจะมีการกล่าวหาว่าหาขึ้น คณะกรรมการนี้ไม่ได้พิจารณาอย่างง่าย
 จำนวนที่ชะยานเปิดความเท็จแล้วก็จะทำให้ความผิดธรรมดาเป็นไปมาก เพื่อประณัติไม่ให้
 การกล่าวหา-กันงาน ผู้แทนชะยานประณัติจึงขอให้โทษมากกว่าที่ประณัติไว้ในกฎหมายโทษ
 เหตุการณ์กรรมการ

เหตุอันมีกรรมวิธีการใดที่ควรแล้วเห็นด้วยกับคุณประติบัติ จึงใคร่วางระเบียบ 3 มาตรา เพื่อ
 คุ้มครองไม่ให้มีข้อบกพร่องกันไม่ให้กรณีเหล่านี้ ที่จะทำให้เกิดความยุติธรรม จึงให้กำหนดโทษ
 ผู้ที่ไม่ยอมชดเชยค่าเสียหาย หรือผู้ไม่ยอมชดเชย ให้โทษประหารชีวิต ซึ่งกรรมวิธีการข้าง
 นี้ก็เพื่อเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการ ได้เป็นไปด้วยดี ไม่มีการกล่าวหาว่าผิดใจกัน
 15.18 น.

นายเสนาบดี นายพรหม (ร้อยเอก) 3 ข้าพเจ้าได้เกิดความรู้สึกใจ
 อย่างหนึ่งในเรื่องกรรมวิธีการ โคนใดใคร่วางระเบียบของรัฐบาลที่เสนอเข้ามาในสภา นี้เป็นจำนวน
 มาก ไม่ใช่เฉพาะแต่พระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นจำนวนมากทีเดียว แต่โดยละเอียด
 พระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว คณะกรรมการได้มาเพิ่มเติมโทษที่อยู่ในระหว่างความคุมหรือเทียบ
 กับพระราชบัญญัติ ในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎร การเพิ่มโทษนั้นถึงต้องระวังเกี่ยว
 เชื่อมกัน แต่มีความสงสัยอยู่ว่า คณะกรรมการจะดูฎีกาที่เป็นผู้ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ
 ของรัฐบาล นำเสนอต่อสภา ฯ นี้ ธรรมดาที่ใดที่พิจารณาคดีการและเหตุผลของร่าง
 พระราชบัญญัตินี้โดยดูร่างพระราชบัญญัติซึ่งคณะกรรมการไม่ได้ หมายความว่า
 หนักการและสถานการณ์ไปแล้ว ก็หมายความว่ากรรมการซึ่งสถานีใดที่ไม่นั้น มีหน้าที่เสนอ
 ว่าควรจะให้แก้เพียงว่า สภานิติบัญญัติของสภา คือพิจารณาความถูกต้องของ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ถ้าไม่มีการคุ้มครองสิทธิ คณะกรรมการได้มาเพิ่มเติมเป็นจำนวน
 มากจากพระราชบัญญัติเดิมเหล่านี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า น่าจะต้องดูกันไว้บ้างว่า จะเป็นการ
 ความประสงค์ของสภา นี้ และโดยละเอียดจะเป็นการรู้สึกได้ว่า คณะกรรมการจะดูฎีกาขึ้นทำ
 อะไรอันสมควรแก่กรณีมาก ร่างอะไรไม่มีก็ถึงกำหนดโทษหรืออะไรอันผิด ผู้แทน
 รัฐบาลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในคณะกรรมการของสภา ก็ให้กำหนดโทษแก่ผู้ใดอย่างแล้ว นำมา
 สพิจารณาในเวลานี้ คณะกรรมการของสภา ฯ กลับไม่แก้ไขอันผิด เป็นการแสดงให้เห็นว่า
 คณะกรรมการจะดูฎีกาตามความสามารถ มีอยู่อย่างตนเอง ก็หมายความว่า กรรมการ
 นี้ กำหนดโทษความประสงค์ของสภา ฯ นี้ไม่ โดยละเอียดในเรื่องการเพิ่มโทษ ความกรรมการ

กรรมการบริหารพิจารณาในชั้นประชุมครั้งที่สองสมาชิก ก็หมายความว่า มีมติความเห็น
ของสภา นี้ ว่าเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเป็นอย่างไร ไม่ได้ว่ากรรมการบริหารความเห็น
อย่างไรถึงเขียนอย่างไรสมควร จะเป็นเหตุให้เกิดความประสงค์ของสภาหรือไม่ และขอให้อธิบาย
ว่า ทุก ๆ พระราชบัญญัติ เช่น พระราชบัญญัติสาธารณสุขทางน้ำ แต่ก็เขียนจนเหลือคำถึง
ของสมาชิกสภา ฯ ที่จะมีเวลาพิจารณาข้อบกพร่องของกรรมการก่อนแล้วแต่สมาชิกสภา ฯ ทางที่
คือ กรรมการบริหารจะพิจารณาตามร่างเดิมเสียมากกว่า หรือเอาตามมติของสมาชิกของ
สมาชิก หรือไม่ก็พิจารณาอีกแต่เขียนในข้อความที่ผิดไป ส่วนการคิดอ่านนั้น ขอให้ศาลมีความ
ชัดแจ้งขอเสนอความเห็นที่เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติข้อ ฯ ไม่
ควรจะใช้ คณะกรรมการกฤษฎีกาทำงานเต็มที่ รวมทบทวน แล้วควรที่จะส่งร่างพระราชบัญญัติ
ในอำนาจของกรรมการที่สภาฯ คงไม่ว่าควรจะทำอย่างไร จากเจ้าจึงมีความเห็นอย่างไร
และโดยคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นโทษ จากเจ้าในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎร จะเป็นผู้ร้ายหรืออะไรก็
ตาม ถ้าจะออกกฎหมายไปแล้วในเรื่องเห็นโทษนี้คงจะรังเกียจสักหน่อย.

นายวิสุทท์ จิตรมาณี โกรธนะ กรรมการ : ที่ท่านสมาชิกกล่าวว่า
คณะกรรมการกฤษฎีกาทำงานไม่รอบคอบ ในเรื่องนี้ จากเจ้าโกรธขอเรียนว่า ความจริง
คณะกรรมการกฤษฎีกาทำงานอย่างรอบคอบ โดยปกติจะรอบคอบหรือไม่รอบคอบนั้น ก็ไม่ใช่
ที่จะเห็นสิ่งใดเกิดขึ้นในที่นี้เลย กรรมการกฤษฎีกาทำไม่ถูกต้องตามข้อบังคับของสภาฯ นี้
และคณะกรรมการก็มีอำนาจที่จะแก้ไขร่างได้เหมือนกัน ไม่ใช่ที่ไม่สามารถแก้ไข
ออกจากร่าง ในกรณีนี้ไม่ใช่ร่างกรรมการ มีคนพูดขอแก้ไขโทษเอง โขมีสมาชิกประตัก
มาด้วย และกรรมการก็เห็นชอบด้วยในคำมติของสมาชิกจึงได้แก้ไข และเรื่องโทษ
นั้น แต่เห็นอย่างไรที่ท่านประธานกรรมการ โคนของสภาฯ นี้ถือว่าเป็นความผิด เป็นความ
ผิดในฐานะที่ว่าเป็นความผิดต่อเจ้าพนักงาน แต่เนื่องจากผู้ประตักเห็นว่า ความผิดนั้นอันไม่
จะมีโทษแต่อย่างใดหากแก้ไขแล้ว ๆ จึงได้เพิ่มโทษขึ้น และคิดว่า ถ้าจะเพิ่มโทษโดยไม่
หลักประตักอะไรแล้วก็เป็นความผิดเสียไม่ได้ เพราะถ้าไม่ผิดประตักแล้วก็จะมีการ

สมาชิกสมทบ ๑๒ นาย

ประมาณค่า : ท่านผู้ใดเห็นว่าการให้เงินไปตามร่างระเบียบของ

วิบูลย์ ๑๐๐๐ บาท

สมาชิกสมทบ ๑๓ นาย

ประมาณค่า : เห็นว่าให้เงินไปตามร่างระเบียบของ

๑๐๐๐ บาท

เลขาธิการสภา ฯ : มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภา ฯ : ทบทวนครั้งที่ ๒ แล้ว ค่อยไปขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใด
เห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรออกใช้เป็นกฎหมายได้ขอได้ไปรคยมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วยขอได้ไปรคยมือขึ้น

สมาชิกยกมือคนเดียว

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกใช้เป็นกฎหมายได้
ขอส่วนการรับและจ่ายเงินแผ่นดิน ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๔๘๗ ถอยหลังไปครั้งที่ ๓
เรื่องที่ ๓ ถึงเรื่องที่ ๑ และฉบับพิเศษ ผู้ใดขอให้มีมติเห็นสมควรให้
นายน เติมนง / ศิริจันทร์ / นพ. นววิทย์

รายงานกรณีการวิสามัญ
พิจารณาขอส่วนการใช้จ่ายเงินของแผ่นดิน
ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๗ ถึงบัดนี้

ฉบับที่ ๓

เรื่อง ๓

เรื่องเงินค่าเช่าห้อง และเงินค่าเบี่ยง
ของ นายน้ำ อ่ำประสิทธิ์

เรื่องนี้ปรากฏตามเอกสารว่า นายสุจิตร์ สุจิตร์การพิทยา ในฐานะ
เลขาธิการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ส่งจ่ายเงินค่าเช่าห้องให้แก่
นายน้ำ อ่ำประสิทธิ์ ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ซึ่งรับเงินเดือนตามงบประมาณอยู่
เดือนละ ๔ บาท ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๔๘๕ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๔๘๕ รวม
๘ เดือน รวมเป็นเงิน ๓๒ บาท ดังปรากฏตามเอกสารหมายเลขที่ ๑ ถึง ๘

เจ้าหน้าที่ชี้แจงว่า นายน้ำเป็นคนขับรถของมหาวิทยาลัย โดยปรกติ
นายน้ำพักอยู่ที่บ้านส่วนตัว รถที่นายน้ำขับ ตามปรกติเก็บที่โรงรถของมหาวิท
าลัย เมื่อคราวนำท่วม เลขธิการได้ส่งให้นารถของมหาวิทยาลัย (รถนั่ง) ไป
เก็บไว้ที่บ้านของเลขธิการ โดยได้จัดทำที่เก็บรถชั่วคราวขึ้น โดยจ่ายเงินของ
มหาวิทยาลัย (ดังปรากฏในเรื่องต่อไปข้างหน้า) เมื่อนารถไปเก็บที่บ้านเช่นนั้น
แล้ว เลขธิการจึงได้ส่งให้นายน้ำไปเช่าที่พักอยู่ที่ห้องแถวใกล้กับบ้านเลขธิการ
และเบิกจ่ายเงินค่าเช่าห้อง และค่าเบี่ยงให้ดังกล่าวมาแล้ว

ในเรื่องการเบิกจ่ายเงินรายนี้ เจ้าหน้าที่ได้ชี้แจงต่อไปว่า เจ้าหน้าที่
ได้ทำการติดตาม และร้องเรียนไปยัง นายกรัฐมนตรีแล้ว ในฐานะที่ท่านดำรง
ตำแหน่งอธิการบดี และได้มีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินไปตรวจเช่นเดียว
กันกับเรื่อง ตามรายงาน ฉบับที่ ๑ - ๒ ของคณะกรรมการชุดนี้ได้เสนอต่อ
สภาแล้ว คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินก็ได้เสนอความเห็นไปว่า ไม่ควรจ่าย
เงินค่าเช่าห้องให้ แล้วเรื่องก็เงียบหายไปเช่นเดียวกันกับเรื่องที่ ๑ และที่ ๒
ส่วนเงินค่าเบี่ยงนั้นก็ทำให้เรียกคืน

จากคำชี้แจงของตัวนายน้ำเองได้ความว่า เงินค่าเช่าบ้านตามเรื่อง
นายน้ำเป็นผู้เบิกไปทั้ง ๘ เดือน แต่การเช่าห้องจริงนั้นเช่าเพียง ๑ เดือนก็ส่งคืน
(ได้อยู่จริง ๒๗ วัน) ห้องแถวที่นายน้ำเช่าอยู่ตรงหน้าบ้านพักของรองอธิการ
บดี (พลตรี ประยูร ภมรมนตรี) ต่อจากนั้นมา นายสุจิตร์ ขอให้นายน้ำและ
ครอบครัวเข้าไปพักในบ้านนายสุจิตร์ เพื่อสะดวกในการเรียกใช้สอย ส่วนเงิน
ค่าเช่าห้อง นายน้ำคงเบิกจ่ายเรื่อยมา แต่เมื่อเบิกมาในเดือนหลังๆ นั้น
นายน้ำว่าได้นำไปส่งให้นายสุจิตร์ทุกเดือน แต่นายสุจิตร์ได้ส่งเงินที่เบิกมานั้น
ให้นายน้ำ และทำให้เป็นเงินรางวัลพิเศษ

จากคำชี้แจงของนายสุจิตร์ได้ความว่า นายสุจิตร์ได้ส่งให้นายฉ่ำมา
เช่าห้องอยู่ใกล้กัน ก็เพราะว่า "คุณประยูร บอกว่าในการติดต่อทางโทรศัพท์
พูดอะไรก็ให้ไม่ได้ เพราะโทรศัพท์ก็เสีย เอรณมอเดอเรไซต์มาไว้ใกล้บ้าน
ละกิด" นอกจากนี้ นายสุจิตร์ยังชี้แจงว่าในการเบิกจ่ายเงินเจ้าหน้าทีก็ได้
คัดค้านแต่ประการใด คงเบิกจ่ายกันเรื่อยมา แต่เจ้าหน้าที่ยืนยันว่าได้คัดค้าน
หลายหนหลายครั้ง

อย่างไรก็ดี คณะกรรมการมาธิการมีความเห็นว่า เรื่องคัดค้านหรือไม่คัด
ค้านเรื่องชดเชยที่ดินว่าใครส่งให้นายฉ่ำมาเช่าห้องอยู่ก็ได้ หรือว่า ค่าปรารภของพล.ต.
ประยูรเป็นคำสั่งหรือไม่ก็ได้ เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่จะต้องสืบสาวกันไปยึดถาวร
มาก ทั้ง พล.ต. ประยูรก็ไม่มาชี้แจงตามคำเชิญของคณะกรรมการ มาธิการ เป็นเรื่องที่จะ
เอาชดเชยที่ดินไม่ได้ คณะกรรมการจึงต้องวงปัญหาให้แคบเข้า ก็คือว่า จะเป็น
ใครสั่งก็ตาม ปัญหาอยู่ที่ว่า การจ่ายเงินรายนี้เป็น การขอวิธีการจ่ายเงินผล
ประโยชน์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยหรือไม่ และในกรณีที่มีการเช่าห้องจริง
เพียงเดือนเดียว แต่เบิกจ่ายถึง ๘ เดือนเช่นนี้ เป็นการกระทำที่ชอบหรือไม่

ว่าตามระเบียบการจ่ายเงินของกระทรวงการคลังแล้ว ข้าราชการใน
ส่วนกลางจะเบิกค่าเช่าบ้านไม่ได้ เรื่องนี้ แม้จะไม่ใช้การเบิกจ่ายเงินในงบประมาณ
แผ่นดินก็ตาม แต่ก็ยังเป็นเงินแผ่นดินหย่างหนึ่ง เลขาธิการผู้สั่งจ่าย
น่าจะคำนึงถึงและอนุโลมตาม จริงอยู่ แม้ว่าจะมีระเบียบการเงินของจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยเป็นพิเศษก็ตาม ระเบียบนั้นก็ได้วางไว้โดยอนุโลมตามระเบียบ
การจ่ายเงินในงบประมาณ

ในระเบียบการเงินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้นเอง ก็กล่าวถึง
อำนาจการสั่งจ่ายเงินรายใดต่าง ๆ ไว้ แต่ทั้งนี้ให้เป็นที่เข้าใจว่า การสั่งให้จัดทำ
กิตติ การสั่งจ่ายเงินกิตติ ต้องพิจารณาสั่งจ่ายภายในวงเงินที่มีอยู่แล้วในแผนก
นั้น ๆ และเป็น การชอบด้วยราชการ นายฉ่ำเป็นข้าราชการส่วนกลาง ไม่มีสิทธิ์
จะเบิกค่าเช่าบ้าน หากจะคิดเอาว่า เมื่อไม่มีสิทธิ์จะเบิกค่าเช่าบ้านจากเงินงบประมาณ
แล้ว จะหมายความว่าไม่มีสิทธิ์เบิกค่าเช่าบ้านจากเงินอื่น ๆ ของแผ่นดิน
ดังนั้นหาได้ไม่ หากทำได้ ก็จะเป็นว่าข้าราชการส่วนกลางก็เบิกค่าเช่าบ้านได้ แต่
อย่าเบิกจากเงินงบประมาณก็แล้วกัน กรมกองต่างๆ ก็จะถือเป็นเยี่ยงอย่างต่อไป
ซึ่งเป็นการขัดต่อระเบียบอันดีของการควบคุมการเบิกจ่ายเงินของแผ่นดิน

ยิ่งกว่านั้นในกรณีนี้ ที่เลขาธิการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (นายสุจิตร์)
สั่งเบิกจ่ายเงินค่าเช่าบ้านให้นายฉ่ำถึง ๘ เดือน ซึ่งนายฉ่ำได้เช่าบ้านจริงเพียง
๑ เดือนเช่นนี้ ไม่มีทางที่จะคิดเป็นอย่างอื่นได้ นอกจากจะเห็นว่าเป็นการไม่ชอบ
นอกจากเรื่องเงินค่าเช่าห้องดังกล่าวมาข้างต้นนี้ นายฉ่ำยังได้เบิก
จ่ายเงินค่าเบี่ยงเลขออกวันละ ๕๐ สตางค์ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๔๘๕ ถึงวันที่
๓๐ ตุลาคม ๒๔๘๕ รวมเป็นเงิน ๘๒ บาทถ้วน (ดูเอกสารหมายเลข ๑๘ - ๓๐)

เจ้าหน้าที่ชี้แจงว่าเรื่องนี้ได้ มีการทักท้วงทำนองเดียวกันกับที่ได้กล่าว
แล้วในเรื่องการจ่ายเงินค่าเช่าห้อง ยิ่งกว่านั้นเมื่อได้ส่งตัวนายฉ่ำกลับจากบ้าน
เลขาธิการแล้ว ก็ได้ทำการทักท้วงเป็นลายลักษณ์อักษรในฎีกาเบิกจ่ายอีก (ดู
เอกสารหมายเลข ๒๑) แต่เลขาธิการก็อ้างเหตุจำเป็นอื่นต่อไป (ดังปรากฏ
ในเอกสารหมายเลข ๒๒ และ ๒๕) เจ้าหน้าที่ต้องจำใจไปปฏิบัติตาม

ในเรื่องค่าเช่าห้องก็ตาม ค่าเบี้ยเลี้ยงก็ตาม นายสุจิตร์อ้างถึงระเบียบ
การจ่ายเงินของจุฬาลงกรณ์ฯ ว่าการจ่ายเงินนี้ยอมทำได้ ตามข้อ ๒ ค. คณะ
กรรมการได้ พิจารณาระเบียบ นี้ แล้ว ข้อ ความ ใน ระเบียบ การเงิน ของ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ข้อ ๒ ค. มีว่า

ค. เงินผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ได้แก่เงินค่าธรรมเนียม
เรียนและสำนัก เงินค่าเช่าห้องแถวและบ้านเช่า และผลประโยชน์อื่นเกิดจาก
เงินรายนี้ กับเงินรายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ อันเป็นส่วนของมหาวิทยาลัย เงินผล
ประโยชน์นี้ สำหรับจ่ายเป็นเงินอุดหนุนนักเรียนตามระเบียบ ซึ่งวางไว้เป็น
คราวๆ จ่ายเป็นเงินเดือนเสมียนพนักงาน และคนงานชั่วคราว ค่าก่อสร้าง
และค่าซ่อมตึกแถวและโรงเรือนต่างๆ ค่าบำรุงทำถนนและทางเดิน และทาง
น้ำในบริเวณที่ดินเช่าของมหาวิทยาลัย ค่าประกันไฟ ค่าภาษีโรงเรือน ค่ารับรอง
ต่างๆ และการใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ

คณะกรรมการเห็นว่าหากการเบิกจ่ายเงินค่าเบี้ยเลี้ยงนั้นตามทางปฏิบัติ
ของคลังเบิกได้ ในกรณีทำงานล่วงเวลา โดยใช้คำว่า ค่าอาหารและค่าทำ
งานล่วงเวลา เบิกจ่ายยอดค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด และเบิกได้เฉพาะวันที่ทำงาน
เกิน ๒๐.๐๐ น. หากใช้เบิกเป็นประจำไม่ ในกรณีเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงนายฉาน เบิก
เป็นลักษณะประจำ และคิดเป็นรายวัน แม้วันหยุดราชการก็เบิกได้ จึงทำให้
เห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องทำงานล่วงเวลาแต่อย่างไร

ยิ่งกว่านั้นตามบันทึกของเจ้าหน้าที่กษัตริย์แจ้งว่า ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องทำ
งานล่วงเวลา และเมื่อนายฉานกลับไปทำงานที่มหาวิทยาลัยตามปกติแล้ว ก็ยัง
เบิกเบี้ยเลี้ยงได้อยู่ ตามบันทึกหมายเหตุของนายสุจิตร์เอง ก็บอกแต่เพียงว่า
ทำงานหนัก แต่ความจริงงานเหล่านั้นเป็นงานประจำตามหน้าที่ของคนขับรถอยู่
แล้ว ไม่ใช่เรื่องพิเศษอะไร

กรรมการจึงมีความเห็นว่า การจ่ายเงินดังกล่าวนี้เป็นการไม่ชอบ
จึงขอเสนอเพื่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ)	เลียง ไชยกาล	ประธานกรรมการ
„	จำลอง ดาวเรือง	กรรมการ
„	ทองอินทร์ ภูวิพัฒน์	„
„	ประจวบ มหาจันทร์	„
„	สุวิชัย พันธเศรษฐ	„
„	ปรีกษ์ แก้วปลั่ง	„
„	เตียง ศุขินันท์	กรรมการและเลขานุการ

(เอกสารต่าง ๆ ขอดูได้ที่เจ้าหน้าที่สภาผู้แทนราษฎร)

ตัวแทนอันถูกต้อง

ปลุก วัชรภักย์

ลับ - ส่วน

(สำเนา)

รายงานกรรมการวิสามัญ
พิจารณาข้อเสนอกาใช้จ่ายเงินของแผ่นดิน
ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๗ ถอยหลังไป

ฉบับที่ ๔

เรื่องที่ ๔

ค่าจ้างขุดพื้น ค่าทาน้ำปูนตึกบ้าน

เรื่องนี้คือ นายเล็ก ไทยง เบิกเงินตามฎีกาที่ ๗๒/๒๔๙๕ อ้างว่า
เป็นค่าจ้างขุดพื้นเพื่อการรับรอง เงิน ๑๗๓.๒๓ บาท นายสุจิตร์ สุจิตร์การพิทยา
เป็นผู้ส่งจ่าย (เอกสารหมายเลข ๒-๓-๔) กับค่าจ้างคนงานตามฎีกาที่ ๒๒/๒๔๙๕
อีก ๑๐.๒๕ บาท (เอกสารหมายเลข ๕-๖-๗-๘-๙) และเบื่ค่าอาหาร ค่า
พาหนะตามฎีกาที่ ๒๒/๒๔๙๕ อีก ๑๓.๓๔ บาท (เอกสารหมายเลข ๑๐-๑๑
๑๒-๑๓-๑๔-๑๕) กับค่าทาน้ำปูนตึกที่บ้านนายสุจิตร์ สุจิตร์การพิทยา ตามฎีกา
ซึ่งในสำเนาไม่ลงเลขที่ แต่ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๔๙๕ เงิน ๒๕๐ บาท (เอกสาร
หมายเลข ๑๗-๑๘)

รวมเงิน ๔๔๖.๘๒ บาท

เงินจำนวนสำหรับค่าทาน้ำปูนตึก ๒๕๐ บาท ได้ส่งไว้แล้วเมื่อวันที่ ๒๑
สิงหาคม ๒๔๙๗ คงเหลือเงินที่ยังไม่ส่งไว้ ๑๙๖.๘๒ บาท

คณะกรรมการวินิจฉัยว่า ปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะเป็นส่วน
ตัวหรือราชการนั้นเป็นอันฟังโดยชัดแจ้งว่า เป็นการใช้จ่ายส่วนตัว นายสุจิตร์
สุจิตร์การพิทยา ชี้แจงว่า การใช้จ่ายทั้งนี้เนื่องจากการแต่งบ้านเพื่อรับรองท่าน
นายก ฯ เก่า ตามที่ พล. ต. ประยูร ภมรมนตรี ขอร้องและสั่งให้ทำ และอ้าง
เอกสารต่าง ๆ (เลขที่ ๖-๑ ซึ่งแนบมากับรายงานฉบับพิเศษ)

เห็นได้ว่า พล. ต. ประยูร ภมรมนตรี กับนายสุจิตร์ สุจิตร์การพิทยา
และนายเล็ก ไทยง ได้ใช้จ่ายเงินของแผ่นดินเป็นการมิชอบ
จึงขอเสนอมาเพื่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ)	เตียง ไชยกาล	ประธานกรรมการ
”	จำลอง ดาวเรือง	กรรมการ
”	ทองอินทร์ ภูริพัฒน์	”
”	ประจวบ มหาจันทร์	”
”	สุวิชัย พันธุเสรมฐ	”
”	ปรีกษ์ แก้วปลั่ง	”
”	เตียง ศรีจันทร์	กรรมการและเลขานุการ

(เอกสารต่าง ๆ ขอดูได้ที่เจ้าหน้าที่สภาผู้แทนราษฎร)

สำเนาอันถูกต้อง

ปลุก วิชาภักย์

ลับ - ส่วน

(สำเนา)

รายงานกรรมวิธีการวิสามัญ
พิจารณาสอบสวนการใช้จ่ายเงินของแผ่นดิน
ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๗ ถอยหลังไป

ระเบียบที่ ๕

เรื่องที่ ๕

เรื่องของขบวนการครบรอบ ๒๕ ปี ของการวิวัติของทำนอชกรบตี
(จอมพล ป. พิบูลสงคราม) และทำนอผู้หญิง

เรื่องนี้ปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๔๙๕ นายสุจิต
สุจิตกรการพิทยา ได้มีจดหมายฉบับหนึ่งถึงนายพิชานัน หัวหน้าแผนกบัญชี
มีข้อความว่า

“เนื่องในการครบรอบ ๒๕ ปี ของการวิวัติของทำนอชกรบตีและ
ทำนอผู้หญิง เห็นเป็นการสมควรที่มหาวิทยาลัยจะนำสิ่งของที่ระลึกไปกราบเรียน
ผมได้ ไปซื้อโลกกับขวดแก้วเจียรระนัยมาเป็นเงิน ๖๐.๐๐ บาท
ค่าทำหีบกระดาษ ๒.๕๐ ,,
รวม ๖๒.๕๐ บาท

ผมได้ชำระเงินไปแล้ว ขอเบิกเงินผลประโยชน์ด้วย”
คณะกรรมการมีความเห็นว่า การครบรอบนี้ของการวิวัติของ
บุคคลใด ไม่มีช่องทางที่จะสงเคราะห์เข้าเป็นเรื่องราวการแต่อย่างใด
การซื้อขวดแก้วเจียรระนัยให้เป็นที่ระลึกในการครบรอบ ๒๕ ปี ของ
การวิวัติ โดยเอาเงินผลประโยชน์ของจุฬาลงกรณ์ฯ ไปซื้อนั้น จะถือว่าเป็นเรื่อง
ของแผ่นดินหรือส่วนรวมไม่ได้เลย

เรื่องนี้ นายสุจิตกรการพิทยา ขัดว่า พล.ต. ประชุม
ภมรมนตรี เป็นผู้สั่ง แต่ไม่มีหลักฐานเพราะสั่งด้วยปาก วิธีพิจารณาของ
กรรมการก็ต้องเชื่อว่าความรับผิดชอบอยู่กับ นายสุจิตกรการพิทยา ที่จะ
คืนเงินจำนวนนี้

จึงขอเสนอมาเพื่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ)	เลียง ไชยกาล	ประธานกรรมการ
”	จำลอง ดาวเรือง	กรรมการ
”	ทองอินทร์ ภูริพัฒน์	”
”	ประจวบ มหาจันทร์	”
”	สุวิชัย พันธเศรษฐ	”
”	ปรีกษ์ แก้วปลั่ง	”
”	เตียง ศิริขันธ์	กรรมการและเลขานุการ

(เอกสารต่าง ๆ ขอดูได้ที่เจ้าหน้าที่สภาผู้แทนราษฎร)

สำเนาอันถูกต้อง

ปลุก วัชรวิชัย

(สำเนา)

ลิม

รายงานกรรมการวิสามัญ

ด่วน

พิจารณาสอบสวนการใช้จ่ายเงินของแผ่นดิน

ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๗ ภายหลังจากไป ฯ

ฉบับที่ ๒

เรื่องที่ ๖

ทาสีสนามเดินนิสที่บ้านท่านนายกรัฐมนตรีเก่าที่หลกส์

เรื่องนี้ได้ความตามคำสั่งแรงของเจ้าหน้าที่ว่า เดิมพื้นสนามเดินนิสที่บ้านท่านนายกรัฐมนตรีเก่าที่หลกส์เป็นซีเมนต์ เมื่อมีการโจมตีทางอากาศของข้าศึกรุนแรง ท่านนายกรัฐมนตรีเกรงว่าจะเปื้อนเปื้อนให้ข้าศึกเห็นได้ชัด จึงปรารถนาต่อหน้านายสุจิตร์ว่าหากจะทาสีเขียวใบไม้เสียเพื่อให้เหมือนกับหญ้า นายสุจิตร์ก็รับรองท่านว่าจะทำให้ ท่านนายก็ได้สั่งว่าให้มารับเงินค่าทำไปจากท่าน

การจัดการทาสีสนามเดินนิสราชนิสเงินค่าสีของและค่าแรง รวม ๒๕๐.๑๕ บาท แต่นายสุจิตร์เห็นว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็ดำรงตำแหน่งอธิการบดีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงควรจ่ายจากเงินผลประโยชน์ของจุฬา ฯ นายสุจิตร์จึงได้สั่งเบิกจ่ายไป

คณะกรรมการเห็นว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องส่วนบุคคล จะจ่ายจากเงินผลประโยชน์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไม่ได้

จึงขอเสนอมาเพื่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ)	เลียง ไชยกาล	ประธานกรรมการ
„	จำลอง ดาวเรือง	กรรมการ
„	ทองอินทร์ ภูริพัฒน์	„
„	ประจวบ มหาจันทร์	„
„	สุวิชัย พันธเศรษฐ	„
„	ปรีกษ์ แก้วปลั่ง	„
„	เตียง ศิริขันธ์	กรรมการและเลขานุการ

(เอกสารต่าง ๆ ขอดูได้ที่เจ้าหน้าที่สภาผู้แทนราษฎร)

สำเนาอันถูกต้อง

ปลุก วัชรานัย

ฉบับ

รายงานกรรมการ จิตสามัญ

ถ้วน

พิจารณาต่อคณะกรรมการ ใช้จ่ายเงินของแผ่นดิน

ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๗ ถอยหลังไป ฯ

ฉบับที่ ๗

เรื่องที่ ๗

เรื่องเอาเงิน ๑๔๔.๔๖ บาท ของมหาวิทยาลัยไปใช้เป็นส่วนตัว แล้วลงหลักฐานใบเสร็จและฎีกาไม่ตรงกับความจริง

คณะกรรมการได้เสนอเอกสารมาพร้อมกันรวม ๖ ฉบับ เรื่องนี้ปรากฏตามฎีกาที่ ๑๒๕/๒๔๙๕ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๔๙๕

ปรากฏว่า นายเล็ก ไททอง เป็นผู้เบิก (เอกสารหมายเลข ๑) โดยอ้างว่าจะไปชำระค่าตะปูและค่าโชตาไฟ, น้ำมันก๊อสและกระดาษทราย รวมเป็นเงิน ๑๔๔.๔๖ บาท มีหมายเหตุว่า ได้รับคำสั่งของ พล.ต. ประยูร ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๔๙๕

เรื่องนี้ ผู้ใช้จ่ายอ้างว่าใช้ในการขัดหอพักนิสิต ในใบเสร็จรับเงินหมายเลข ๓-๔-๕-๖ นายเล็ก ไททอง บันทึกไว้ว่า เพื่อใช้กิจการหอพักนิสิต

คณะกรรมการได้สอบถามเจ้าหน้าที่ใกล้ชิดที่สุด เช่น พนักงานหอ ทั้งผู้เป็นอาจารย์ซึ่งเคยอยู่ในหอพัก

ผู้ให้ถ้อยคำยืนยันว่า หอพักนิสิตไม่อยู่ในสภาพและลักษณะที่จะขัดพื้นด้วยวัตถุเหล่านี้เลย คือไม่เคยมีการขัดพื้นด้วยกระดาษทราย น้ำมันก๊อสและโชตาไฟ ถ้าจะมีการขัดกันสักครั้งหนึ่ง ก็ใช้กับมะพร้าวขูดน้ำก่เท่านั้น กัดพอเพียงแก่สภาพของสถานที่ เช่นนี้ เห็นว่าสิ่งของเหล่านี้ไม่ได้ใช้ดังที่กล่าวอ้าง

คณะกรรมการเห็นว่า เป็นการกระทำที่ไม่ชอบ จึงขอเสนอมาเพื่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ)	เลียง ไชยกาล	ประธานกรรมการ
„	จำลอง ดาวเรือง	กรรมการ
„	ทองอินทร์ ภูริพัฒน์	„
„	ประจวบ มหาจันทร์	„
„	สุวิชัย พันธเศรษฐ์	„
„	ปรีกษ์ แก้วปลั่ง	„
„	เตียง ศิริขันธ์	กรรมการและเลขานุการ

(เอกสารต่าง ๆ ขอดูได้ที่เจ้าหน้าที่สภาผู้แทนราษฎร)

สำเนาอันถูกต้อง

ปลุก วัชรากัย

(ตำนาน)

ฉบับ
ถ้วน

รายงานกรรมการวิสามัญ
พิจารณาสอบสวนการใช้จ่ายเงินของแผ่นดิน
ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๗ ถอยหลังไป ๆ

ระบบที่ ๙

เรื่องที่ ๘

เรื่องทำซุ้มต้นไม้ที่บ้านผู้ช่วยอธิการบดี (พล. ต. ประยูร ภมรมนตรี)

เรื่องนี้ ปรากฏว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ เบิก เงิน ค่า ทำซุ้มต้นไม้
ที่บ้าน พล. ต. ประยูร ภมรมนตรี เงิน ๑๕ บาท ๑๕ สตางค์
คณะกรรมการได้ พิจารณา แล้ว เห็นว่า เป็นเรื่อง ส่วนบุคคล จะ
สงเคราะห์เป็นราชการไม่ได้
จึงขอเสนอมาเพื่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ)	เลียง ไชยกาล	ประธานกรรมการ
„	จำลอง ดาวเรือง	กรรมการ
„	ทองอินทร์ ภูริพัฒน์	„
„	ประจวบ มหาพันธ์	„
„	สุวิชัย พันธเศรษฐ	„
„	ปรีกษ์ แก้วปลั่ง	„
„	เตียง ศรีจันทร์	กรรมการและเลขานุการ

(เอกสารต่าง ๆ ขอดูได้ที่เจ้าหน้าที่สภาผู้แทนราษฎร)

สำเนาอันถูกต้อง

ปลุก วัชรภักย์

ลับ - ด่วน

(สำเนา)

รายงานกรรมการวิสามัญ
พิจารณาสอบสวนการใช้จ่ายเงินของแผ่นดิน
ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๗ ถอยหลังไป ฯ

ฉบับพิเศษ

เรื่อง รายงานเหตุการณ์เพิ่มเติม

ด้วยคณะกรรมการเห็นสมควรรายงานเหตุการณ์เพิ่มเติมต่อสภาผู้
แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

เมื่อวันที่ ๑๔ เดือนนี้ หลังจากสภาฯ รับรองรายงานคณะกรรมการ
ฉบับที่ ๒ แล้ว นายสุจิตร์ สุจิตร์การพิทยา ได้แสดงความจำนงที่จะขอให้ความ
จริงแก่คณะกรรมการ ในส่วนที่เกี่ยวกับความรู้เห็นของนายสุจิตร์ สุจิตร์การ-
พิทยา ทั้งในกรณีที่คุณคณะกรรมการได้ตรวจสอบแล้ว และต่อ ๆ ไปด้วย

นายสุจิตร์ สุจิตร์การพิทยา ได้นำเอกสารต่าง ๆ มาแสดง และ คิด
สำเนาให้แก่คณะกรรมการ ดังที่ได้เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎรพร้อม
นั้นแล้ว รวมเอกสารทั้งสิ้น ๑ ฉบับ หมายเลขที่ ๑ ถึงเลขที่ ๑ ได้ความจาก
เอกสารต่างๆ ว่า

ในเรื่องการขอม้บ้านนายสุจิตร์ สุจิตร์การพิทยา ซึ่งกล่าวไว้ในราย
งานฉบับอื่น เป็นกรณีร่วมกันกับการทำหลุมหลบภัย และการป้องกันอุทกภัย
ดังปรากฏในรายงานฉบับที่ ๑-๒ นั้น คือสาเหตุเดิมมีว่า ท่านนายกรัฐมนตรี
เก่าได้พูดว่า บ้านนายสุจิตร์ สุจิตร์การพิทยา ที่ทำข้างวังหน้าอยู่ริมบ้าน
น้ำอยู่ ว่าง ๆ จะไปพักสักครั้ง (ปรากฏในเอกสารหมายเลข ๓ ซึ่ง พล.ต. ประยูร
ภรรมนตรี เขียนถึงท่านนายกรัฐมนตรีเก่า)

เมื่อท่านนายกฯ เก่าพูดดังนี้ พล.ต. ประยูร ภรรมนตรี ก็รับจัด
แจงตกลงกับนายสุจิตร์ สุจิตร์การพิทยา ขอม้หรือเช่าบ้านหลังนี้ นายสุจิตร์
สุจิตร์การพิทยา ยินดีอนุญาตให้บ้านหลังนี้ เพื่อเป็นที่พักของท่านนายกฯ เก่า
โดยไม่คิดเอาค่าเช่าแต่อย่างใด เรื่องค่าเช่านี้ นายสุจิตร์ สุจิตร์การพิทยา เขียน
ไว้ในรายงาน (หมายเลข ๒) ซึ่งเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเก่า^๑ ขึ้นเติม พล.ต.
ประยูร ภรรมนตรี จะคิดให้เดือนละ ๓๐๐ บาท แต่กรณีปรากฏว่าเตรียมไว้รับรอง
ท่านนายกฯ เก่า และท่านผู้หญิงในกรณีที่มาหย่อนอารมณ์แล้วก็ไม่ขอรับค่าเช่า
เป็นอันว่านายสุจิตร์ สุจิตร์การพิทยา ไม่ได้รับค่าเช่า จากเอกสารมีว่า บ้านนี้
ได้มีการซ่อมแซมและทำหลุมหลบภัย และทำไม้กันน้ำท่วมและทาสี เพื่อให้
นายกฯ เก่าและภริยามาพักหย่อนอารมณ์เท่านั้น แต่ในฎีกาเบิกไปเป็นทางราชการ
กลับกล่าวว่าเป็นที่สำหรับรับรองแขกเมือง หากได้กล่าวไว้ตามความจริงไม่ เหตุ
ที่ถูกกล่าวข้อเท็จ นายสุจิตร์ สุจิตร์การพิทยา ยืนยันว่าเป็นคำสั่งของ พล.ต. ประยูร
ภรรมนตรี ให้ลงเท็จไว้เช่นนั้น

อนึ่ง ปรากฏจากเอกสาร (๒) ว่า การดำเนินงานเพื่อให้ท่านนายกฯ ได้มาพักผ่อนดังกล่าวแล้วนั้น ได้ทำการอย่างลับและด่วน

คณะกรรมการพิจารณาแล้ว พึงได้ความว่า พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี ได้พยายามจัดหาบ้านพักไว้หลายแห่ง สำหรับท่านนายกฯ เก้า แม่ เพียงแต่ท่านกล่าวว่าจะอยู่ ว่าง ๆ จะมาพักเท่านั้น พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี ก็เริ่มจัดการส่งเป็นทางราชการ ด่วน - ลับ ให้ตัวเนนการทันที โดยเฉพาะ บ้านพักขณะนั้นไม่มีเหมืองเดียวดังที่ปรากฏในรายงานมาแล้วนั้นเลย ยังมีอีกหลายแห่งที่จะปรากฏในรายงานฉบับอื่น ๆ ข้อเท็จจริงและหลักฐานของนาย สัจจกร สัจจกรการพิทยา เป็นประโยชน์แก่คณะกรรมการมาก ทำให้เห็นการกระทำของ พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี ว่า เป็นการกระทำที่ไม่ชอบยิ่งขึ้น

การที่ พล.ต. ประยูร ภมรมนตรี อาจขย อำนวยทาง ราชการ ส่งให้ เองเงินของชาติไปพักเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคลเช่นนี้ ย่อมเห็นได้ว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบ

คณะกรรมการจึงขอประธานเสนอเพิ่มเติมมายังสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

(ลงชื่อ)	เลียง ไชยกาล	ประธานกรรมการ
”	ชาตอง ดาวเรือง	กรรมการ
”	ทองอินทร์ ภูริพัฒน์	”
”	ประจวบ มหาพันธ์	”
”	สวच्छ พันธ์เศรษฐ	”
”	ปรีกษ์ แก้วปลั่ง	”
”	เดียง ศรีวานิช	กรรมการและเลขานุการ

ต่อเนื่อ้นถูกต้อง
ปลัด วชวาถย

ประธานสภา ฯ : มีผู้ใดมีความเห็นอย่างไร

นายเตียง ศิริขันธ์ (กรรมกร) : ก่อนที่จะพิจารณาเรื่อง ขอประธานสภาฯ
เปิดในเรื่องที่ 4 บรรทัดที่ ๑ ของนถเป็น "ฎีกาฉบับที่ ๒๕" ในเรื่องที่ ๗ ของนถลด
เงิน"144.46 บาท"เป็น"144.๐๕ บาท"

ไม่มีสมาชิกมีความเห็น

ประธานสภา ฯ จ้ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นอย่างไร ข้าพเจ้าขอให้ประชุมวันลง
ผู้ใดเห็นควรรับรองรายงานของคณะกรรมการวิสามัญที่เสนอมานี้ ขอให้ไปรคยมือ
ขึ้น

สมาชิกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : พร้อมเพรียง ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี

ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลแห่ง ทุทธศักราช
๒๔๘๗ ของนายโท สวัสดิชาติ ผู้ใดสนับสนุนขอให้ไปรคยมือขึ้น
15.32 น.
/น/น

นายปรี๊ด แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : พระราชบัญญัติฉบับนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ
ไม่ควรจะรับไว้พิจารณาต่อไป ที่ข้าพเจ้าขอมือขึ้นสนับสนุนนี้ข้าพเจ้ามีเหตุผลในทางที่เห็น
ว่ามีสาระประโยชน์ ข้าพเจ้าก็อยากจะให้สภาฯพิจารณาเพื่อรับผิดชอบที่มีในนามความ
ว่าสนับสนุนเพื่อเห็นแก่ตัวเองหรือเห็นแก่เผ่าเผ่าพวกก็ด้วยประการใด มีเหตุแรกที่สุด
นั้นประเพณีคั่งใจความนั้นมานานแล้วผู้ชายมีภรรยาหลายคน แล้วจะมีประมวลแห่ง
ขึ้นมาแล้วให้จดทะเบียนโคคนเดียว มีผลว่าการให้จดทะเบียนโคคนเดียวนี้จะห้ามการ
มีภรรยาหลายคนได้หรือไม่ ถูหมายให้จดทะเบียนโคคนเดียวแล้วเราก็ไม่สามารถที่จะ
ห้ามการมีภรรยาหลายคนนั้นได้ เมื่อเราห้ามไม่ได้แล้วเราจะมาจำกัดสิทธิของเขานั้นไม่
สมควรอย่างยิ่ง การที่เราห้ามเขาไม่ได้แล้วเรามาจำกัดสิทธิเช่นนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่
เป็นคารุณาศรีธรรม ประการแรกนั้นไม่ให้ความเป็นธรรมแก่สภาพสังคม ทำไมถึงว่าไม่

ให้ความเห็นรวมแก่สภาทนายความว่าเหตุว่าสภาทนายความ
ไม่รับรองเขาเป็นทนายความเห็นว่าไม่ให้ความเห็นรวมแก่เขา บุคคลอีกประเภทหนึ่ง
นั้นคือบุตรซึ่งเกิดขึ้นจากภรรยาซึ่งไม่ได้จดทะเบียน เมื่อเขาให้ความเห็นทนาย
อยู่ด้วยกันฉันสามีภรรยาแล้วมีบุตรด้วยกันกฎหมายไม่ถือว่าเป็นบุตรจำเป็นจะต้องไปร้อง
ขอศาลอีกทีหนึ่ง เช่นนี้เรียกว่าไม่ให้ความเห็นรวมแก่บุตรที่เกิดขึ้น ซึ่งเกิดจากการ
เป็นสามีภรรยาโดยความสมัครใจ ซึ่งกันและกัน ประการต่อมาการที่จำกัศสิทธิ์ไม่มีพหุ
ทะเบียนโคหลายคนมีราคา เห็นว่าเป็นการเพียบหน้าเกียรติยศของสตรี การที่เห็นว่าเป็น
เป็นการเพียบหน้าเกียรติยศของสตรีก็เพราะว่าคล้าย ๆ กันไม่ให้ความเห็นรวมเหมือน
ที่กล่าวมาคือเขาเป็นภรรยาแล้ว ไม่^{มี}ทะเบียน^{เป็น}ว่าเป็นบุตรของภรรยา คือเสียหน้าทั้งว่าเป็น
ลูกธิดา เช่นนี้เป็นการเพียบหน้าเกียรติยศของสตรีเป็นอย่างมาก อันสตรีที่มาเป็น
ภรรยาของชายนั้น หลังจากนั้นเขาก็จะเป็นมารดาของพลเมือง เป็นมารดาของเด็กที่จะ
เกิดขึ้นมา แล้วเมื่อเราไม่นับถือเขาเป็นเมียเช่นนี้เท่ากับเพียบหน้าเกียรติยศของมารดา
เด็กเป็นอย่างมาก

ข้อที่ควรคำนึงอีกอย่างหนึ่งนี้กฎหมายฉบับนี้กำหนดว่าแก่ โขคามที่ผู้เสนอได้เสนอ
มานี้แล้ว ไม่เป็นการบังคับว่าผู้ชายทุกคนจำเป็นจะต้องมาจดทะเบียนเสียใหม่โคหลายคน
เพียงเปิดโอกาสให้ไว้ให้เป็นคุณประโยชน์ เป็นการรักษาเกียรติยศสภาทนาย และ เป็น
การรักษาเกียรติยศของบุตรที่เกิดขึ้นมาเท่านั้นเอง ไม่เป็นการบังคับ การที่จดทะเบียนหรือ
ไม่ การที่จะมีเมียหลายคนหรือไม่ เป็นปัญหาเรื่องใจ มีชื่อกฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้ว
คนทุกคนจะต้องเป็นเช่นนั้นเสมอไป มีปัญหาหนึ่งซึ่งกล่าว นี้ควร จะพิจารณาถึงก็คือเรื่อง
จำนวนพล เมืองประเทศไทยของเราเวลานั้นอนาคตก็ ไฉนเคยนึกถึง เป็นป่าวกว้างอยู่มาก
พลเมืองของเรามีจำนวนเพียง 18 ล้าน ที่นี้เมื่อพลเมืองของเราน้อยที่ดินของเรานั้น
ยัง เป็นป่าวกว้างแล้วก็ควรที่จะส่งเสริมการ เพิ่มพลเมืองมากขึ้น การที่จำกัศให้จดทะเบียน
โคกันเดียนให้พลเมืองเต็มโคชา การที่พลเมืองเต็มโคชาก็มีเหตุมาโคหลายทาง

เพราะศักดิ์สิทธิ์แล้วความทุกข์ไม่มีขอบเขตมันทำให้เชื่อโรค เชื้อโรคนั้นเองแหละ
 ทำให้จำนวนของเมืองลดลงไปด้วย และเนื่องจากจำกัดให้ททช เป็นหนังสือคนเคียวมัน
 บุตรที่เด็กมากกฎหมายไม่ยอมรับรับรองว่า เป็นบุตรก็ เป็นเหตุให้มีการคุมตัว เข้มงวด
 ควบคุมที่มากกว่านี้ทำให้คนเมืองเราเพิ่มช้า ถ้าเราเปิดโอกาสเสียแล้วคนเมืองก็
 จะเพิ่มขึ้นพอเฉลี่ยกับเนื้อที่ของประเทศที่ยัง เป็นป่ากว้างอยู่มากนั้นรับพอเหมาะด้วยกัน
 ควบคุมเข้าบ้าน เจ้าจึงเห็นว่าสภา ฯ นี้ควร จะรับผิดชอบการแบ่งรางวัลพระราชทานปี ๖๖ นี้ไว้พิจารณา
 ต่อไป.

15.30 น.

นายทองดี ฉลาดสินธุ์ (มหาเศรษฐี) : พระราชทานปี ๖๖ นี้ควรถึงตามความเป็น
 จริงแล้วข้าพเจ้าก็ชอบ ชอบเหมือนกันถ้ามีเงื่อนไขกันโดยสังเขป และถึงตอนนั้นความ
 ผู้มีสัญชาติว่าราชการที่เราไม่มีหลักฐานแล้วเราจะจดทะเบียนเสียทุก ๆ คนนั้นจะเป็น
 การให้ประโยชน์ส่วนรวมนั้นหรือไม่มีหมายความว่าเก็บสิทธิของสิ่งนั้น ความจริง
 ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการที่ดี ความจริงนั้นแหละ เป็นส่วนกลางที่จะ เข้มงวดอย่าง
 เกิดขาด ผู้ซึ่งทุกคนไทยปกติไม่ชอบจะเป็นเงินน้อยใคร ไม่ชอบจะกินน้ำใต้ท่อใคร
 ในขณะที่เขาคงมาถูกจดทะเบียนในเวลาที่เราไม่มีสิทธิเท่ากันเงินหลวงนั้น นั้นเป็น
 การที่ศักดิ์สิทธิ์เราอย่างเกิดขาดก็เกิด ขู่ซึ่งทุกคนที่จะมาเป็น เมียน้อย ท่านขอถาม
 ว่าขายแล้วไม่ยอมเป็นเมียน้อย ต้องเป็นสาวกว่าเมียน้อยสาวอย่างสาวและสาววิเศษ
 เพราะฉะนั้นเราจะคงพยายามหาใหม่พยายาม เหลือเกิน ในขณะที่เป็นเมียเราอาจหา
 ว่าให้พ่อให้พ่ออยู่ แต่ถ้าให้ไม่พอแล้ว-เราก็อยากจะไปหาใหม่ ซึ่งควร เปิดเป็นสิทธิ์ของ
 เรา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นควร ว่าอย่าไปศักดิ์สิทธิ์เสรีภาพของเราเลยปล่อย
 ให้เขามาเป็นของเราก็ดีกว่า เมื่อเขาอยากจะไม่กินน้อยเขาไปอย่าไปศักดิ์สิทธิ์เขา เรา
 มีสิทธิ์อย่างเต็มที่เพื่อศีลธรรมแล้วก็คือรับจดทะเบียนลูกทอนแล้ว เมียน้อยไม่ใช่เมียน้อย
 แต่จริงปล่อยเขาเด็ก ปล่อยให้เขาไปก็ดีกว่า และถึงเวลานั้นข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณขาย
 แล้วที่มีมาแล้วที่ศักดิ์สิทธิ์ก็เกิด ไม่ควร จะไปแก้ไขเสียใหม่ เพราะการแก้ไข

ครอบครัวอย่างที่ว่าเมื่อมีอีกประการหนึ่งที่กล่าวว่ามีอาจจะเกิดขึ้นได้ว่า
 มีวัยโย โคลินมาแต่เกิดจนโตได้เกิดโรคภัยไข้เจ็บไม่อาจจะอยู่กับมันได้ตามกฎหมาย
 ก็ได้ช่วยกันไว้ แต่ก็ถึงความหลังของเราอยู่ถึงจุดหนึ่งอยู่ เรายังฝืนรักกันอยู่ เมื่อ
 เรามีเมย์ในหมักไม่ได้ แต่ว่าจะไปช่วยกันมีความไป อยู่อย่างนี้จะปฏิบัติอย่างไร
 เช่นไร จะช่วยกันเมย์เป็นโรคติดคอไม่ได้ หน้าเสียหรือ ใจทร้ายเหลือเกิน เมื่อเป็น
 อย่างนี้แล้ว ก็อยู่ที่ใจให้เป็นไปตามสติปัญญาของมนุษย์เรา เจ้าคิดว่าเปิดโอกาสให้
 เรามีเมย์ได้ก็คิดว่า แต่ก็ใจใหม่เมย์มันอย่างที่ว่า มีบางน้ำเรืออย่างที่ว่านั้นจะเป็นการ
 เหม็นน้ำเก็บรศิกของยูหญิงเป็นของเล่นกึ่งสมัยคิดความรวดเร็ว อาจจะมีอีกกรณี
 หนึ่งว่าภรรยาของสามีที่ดองโทษจำคุกหลาย ๆ ปี ด้ว่าอยู่บ้านหลังมีเมย์ไม่ได้เพราะ
 กฎหมายห้ามจะต้องช่วยกันมีความอาศัยรักกันอยู่ ในกรณีเช่นนี้จะทำอย่างไร ข้าพเจ้า
 ได้เคยปรากฏข้อเท็จจริงเห็นสมควรว่ามีหญิงที่เป็นเช่นนี้ไม่มีบุตรแต่สามีเป็นคนที่มีความ
 กัลยาณจิตเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติสามารถจะมีลูกได้ เมื่อไม่มีกฎหมายรับรอง
 ที่จะให้เขาเป็นภรรยาโดยชอบแล้ว ยูหญิงที่คิดรักเมย์ที่จะมาเป็นภรรยาสามี เพราะ
 ฉะนั้นกฎหมายจะมีนี่เอง จะเปิดโอกาสให้ยูหญิงที่คิดไม่รักเสียที่จะเป็นภรรยา นี่เป็น
 ประการหนึ่งข้อเท็จจริงอันหาว่าคู่ชีวิตวัยโยจะรักมาตามประสงค์ของครอบครัวได้นั้น
 ข้าพเจ้าจากงานเมื่อเร็ว ๆ นี้ได้ เมื่อเปิดสำนักวัฒนธรรมฝ่ายหญิงให้เป็นผู้รับความ
 แพนทาล ได้เกิดความรู้สึกความโกลาหลเป็นอันมาก เพราะเมย์ที่เปรียบอย่างเค้านั้นเกิด
 กระทั่งกระไดองุ่นมา โดยพยายามจะปิดอำนาจขึ้นมา โดยเปิดเอาสำนักวัฒนธรรม
 ฝ่ายหญิงเป็นเครื่องข่มขู่ ในเรื่องที่เป็นเรื่องที่เกิดความสงสัยในครอบครัวหรือ
 ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ใช่เช่นนั้น ถ้าหากว่ากฎหมายให้โอกาสตัวใหม่เมย์ได้หลายคนแล้ว
 เป็นหน้าที่ของภรรยาเค้านั้นขอเอาอกเอาใจทำให้ลูกออกลูกใจสามี นี่เป็นการรู้งใจ
 ให้ความสงมราบคายเกิดขึ้นในครอบครัว ถ้าหากว่าเราปล่อยให้ผู้ชายรับความเคียด
 ร้อนของ เมย์คนใหม่มีเมย์คนอย่าง เค้านั้นมหาสภคคคค จะออกไปหาว่าสุชนออกมา

เหนือ เพราะอย่างไรในเรื่องหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านมณฑลนครสวรรค์
 ได้เสนอว่ามี ความจริงกระผมเองก็อยู่ที่นั่น สี่หรือห้าปีนครสวรรค์ เราเคยได้ร่วม
 งานกันมาหลายอย่างในขณะ เพราะอย่างไรงานอันนี้กระผมร่วมด้วยไม่ได้ จึงขอพระราช
 ใช้อำนาจในเรื่องนี้เพื่อประกอบการพิจารณาของที่ประชุมสภาฯ นี้บ้างที่ว่า กระผม
 เคยมีหนังสือว่า ในระบอบประชาธิปไตยนั้นหรือจะเป็นระบอบอะไร ๆ ก็ตาม จะ
 เป็นดีอะไรก็ตาม กระผมคิดว่าควร เขียนกฎหมาย เพื่อประโยชน์ของบุคคลผู้น้อยคน
 หนึ่งผู้มากคนผู้น้อยกระผมคิดว่ากฎหมายฉบับที่เรา เห็นว่าเขียนนั้นอาจจะเป็นการ
 ไร้ผลของ กระผมได้เคยฟังว่าท่านผู้เสนอว่าท่านเขียนกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อ
 ที่จะได้ดูจำนวนเงินจำนวนสามแสนเศษว่าท่านเหล่านั้นออกซึ่งอ้างว่าอยู่ ซึ่งความจริง
 กระผมได้เห็นว่ามีเงินอยู่ท่านหนึ่ง 3 แสนเศษนั้น แล้วจำเราต้องไปนั่งลงไปเรา
 จะเห็นว่าท่านเมืองในเชียงใหม่อยู่ 10 ล้านเศษ ถ้าเราแบ่งให้สามสี่ก็ของท่าน
 ผู้เสนอจะเห็นว่าผู้ขายอยู่ ๑ ล้าน มีเงินอยู่ ๑ ล้านและเมืองเชียงใหม่เหลือเศษอยู่อีก
 3 แสนเศษ คุณหมายที่ท่านเขียนที่ท่านเขียนเพื่อท่านทั้ง 3 แสนเศษ กระผมคิดว่า
 ว่าถ้าหากว่าสภาฯ นี้เห็นตามท่านผู้เสนอแล้วก็หมายความว่าร่างของตั้งท่านหนึ่ง
 อีก ๑ ล้านเศษที่กล่าวถึงเงินผู้หนึ่งของเราอยู่ กระผมคิดว่าเราจึงเขียนกฎหมายเพื่อ
 มีเงินอีกเศษของท่านหนึ่ง ๑ ล้านเศษเพื่อท่านหนึ่ง 3 แสนเศษนี้คิดว่าไม่เพราะ
 ความประสงค์ที่หวัง จะเป็นระบอบการปกครองแบบระบอบใดไทย หรือไทยใหม่ ๆ
 ก็ตามเลิกจะเขียนกฎหมายเพื่อส่วนน้อยกับสิ่งที่จะไม่เพราะ ข้อเท็จจริงที่ท่านผู้เสนอ
 และท่านผู้สนับสนุนโลกความเห็นว่าเมืองไทยเรามีเงินเมือง ๑๐ ล้านเศษ และมี
 เมืองเหลือเศษอีก 3 แสนเศษกระผมคิดว่าในการที่เราจะแบ่งให้ระบอบกฎหมายซึ่ง
 ระเบียบโลกเราอยู่จะคงงานแก่ไทยนั้นอยู่ด้วย-ระบอบที่โลกใหม่แล้วโลกและพอ
 ที่เดียว นี้เรามีระบอบการที่รัฐบริษัทรูปการรวมได้เกินข้อสภาฯ นี้แล้วว่ามีระบอบ
 อันจะนับมาแล้ว ๑ ปี และเคยพูดในเราจึง ไม่มีการระเบียบนี้ไว้แล้วเราจะมา

พยายามแก้ไข เป็นอันกลางมาให้เราดูระเบียบชั้นแก้ไข เพระ ต้องการจะแก้ไข
 เพื่อประโยชน์ของคน 3 แขนงโดยลิมท่านหนึ่ง ๑ ด้านคนกระนั้นหรือ กระผมเห็น
 ว่าเป็นหลักการที่ดีว่า ๗ นี้ไม่น่าจะรับหลักการไว้ที่จากราฐิเด็ว/มันเป็นการรอน
 สิทธิคนทั้ง ๑ ด้านคนแก้ของดวจะพลีสคน 3 แขนง เพระบอกว่าคุณค่าของการ
 สงครทมันไม่แน่นอนแล้วถ้าเจ้าชอกรวมเรียนว่าสงครามสมัยนี้มันไม่ใช่จะล้มตาย
 กันแต่ในชนวนานวหลัง ๗ ดีเหลือเกิน ก็เมื่อ 1 วิ 2 ๗/๗ มี 29 มี 32 อะไร
 เหล่านี้มันก็ควรกันทั้งนั้นนนวนหน้านวหลังก็เหลือเกิน อะไร เหล่านี้จริงหรือ
 ไม่จริงก็ตาม ขอให้ท่านพิจารณาดูสถิติว่าอาจจะตายน้อยกว่านนวนหน้านวย ๗ แต่
 อย่างไรก็ตามข้าพเจ้า/ผู้ว่าเห็นอ่าที่ท่านเขียนกฎหมายฉบับนี้เข้านี้ต้องการจะ
 พลีสท่านหนึ่ง 3 แขนง เพระท่านลิมท่านหนึ่งอีก ๑ ด้านแล้วหรือว่าจะอกระพวง
 โปนตักแก้ไข ท่านรัฐมนตรีว่าการยุติธรรมได้เคยกล่าวมาแล้วว่าเมื่อทุกกันถึงเรื่อง
 ตัวแล้วอะไรก็ตามสักก็ไม่ได้ กระผมขอประพาด-ใตกาสุรมาชิกสักนึกหนึ่งเพื่อเรียน
 บอกว่าเรื่องตัวนี้ของเท่าหัวก็ยังไม่ได้ ท่านประธานคงจะจำได้สมัยก่อนมาพหนึ่ง
 เท่าไร มาพอ 40 บาทเท่านั้น แล้วหนังสือเท่าตัวนี้เท่าไร หัวของท่านหนึ่งกระผมคิด
 ว่าหนักสัก 2 - 3 กิโลกรัมในราคาบาทละ 40 บาทเมื่อคิดกันแล้ว ๑๐๐๐บาทเท่านั้น
 กระผมจำได้คุณพจนนุรธรรม/ที่ธรรมกร คู่เปลี่ยนบอกว่ามันก็เสียดายก็ทั้งนี้ทั้งร้อย
 สองร้อยเปอร์เซ็นต์ เค็วไม่ใช่แพงแต่เพราะเครื่องชั่งโลกบริโลกเท่านั้น ตัวหนักกว่า
 เมื่อก่อนนี้เท่าหัว เส้นนี้พอที่ท่านผู้เป็นประธานเค็วนี้มันรูปเท่าตัว เท่าหัวหนัก
 เท่าไร ข้าพเจ้าคิดว่าหนักไม่หนักเมื่อและเพื่อองค์นั้นสิราว ๑.๑ กิโลกรัม เค็วนี้
 ทอง 4๐๐ กว่า ๕๐ กิโลกรัมได้สักหนึ่ง และเท่าที่หนักเมื่อและเพื่อองค์อาจจะเป็น
 ๒ ด้านหรือ 3 ด้านก็ได้ กระผมคิดว่าเมื่อก่อนนี้ ๑๐๐๐ เค็วนี้หลายล้านแล้ววิกรจะ
 ไม่ยอม กฎหมายฉบับนี้กระผมเห็นว่าเสียน้ำหนัก เสียกระชาย แล้วในที่สุดก็ไม่ได้ผล

กรรมเห็นอย่างนั้น ข้าพเจ้าใคร่ขอความกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ท่านผู้เสนออีกหน่อย
 กฎหมายฉบับนี้ไม่กินเนื้อ ไม่ตีเลย คือว่าถ้าจะให้กินแล้วขอให้ท่านถอนไปเสียอีก ปีก
 ถึงอกหนึ่ง ๑ ล้านคนอย่าเห็นแก่หนึ่ง ๓ แสนเลย เห็นแก่หนึ่ง ล้านเด็ก เอาอย่าง
 นี้ดูเถิดถ้าหากว่าท่านจะถอนไปก็มีทางไปแก่ตัวท่านผู้เสนอว่า เคี้ยวนี้ตรรกพวกเพื่อน
 ผู้เขาไม่ชอบ เขาเด็กเราเห็นกับพระราชบิดาก็ชอบแต่เขา แค่นั้นก็ถอนแล้วกับขอ
 ท่านผู้ถึงบอกว่าเป็นแก่ท่านผู้ถึงจึงถอนมา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอประทานโอกาส
 โปรดเกล้าฯ ให้ท่านผู้เสนอว่าจะให้กินแล้วเราถอนกฎหมายฉบับนี้เสียก็ว่า.

15.5 น.

นายสุวิธ สันทรเศรษฐ (เจียงใหม่) : ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจอยู่เหนือ
 ถิ่นในการพูดเรื่องกฎหมายฉบับนี้ เพราะ เหตุนี้ข้าพเจ้าจึงไม่กล้าเข้าไปสู่บิดาเรื่อง
 ไม่โปรดการตีหรือบิดาตี ข้าพเจ้าพูดถึงเหตุผลเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ดีหรือไม่ ที่
 ความที่ท่านสมาชิกทั้งหลายได้เคยกับพวกนี้แบ่งแยกไปเป็น ๒ ฝ่าย คือฝ่ายหนึ่งยึดถือหลัก
 อารยธรรมของต่างประเทศมาแล้วจนเขาเชื่อถือเราจนได้รับเอกราชในทางศาล แต่
 อีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้พูดถึงเรื่อง เช่นนั้นเลยแต่ได้พูดถึงว่า ได้มีผู้ซึ่งได้รับเอกราชเพื่อใน
 เรื่องนี้เป็นจำนวนมาก และนอกจากนี้บุคคลที่เกิดขึ้นโดย ไม่พร้อมด้วยกฎหมายก็ได้รับความ
 ไม่เป็นธรรมเช่นเดียวกัน และนอกจากเหตุนี้แล้วในภาวะบ้านเมืองเข้าสู่สงครามก็ได้
 มีเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ขึ้นแปรเป็นอันมากและเราไม่แน่ใจว่า ในวันหนึ่งข้างหน้าสงคราม
 จะเสร็จสิ้นลงแล้วผลของการสงครามจะเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าจำได้ใจครั้งหนึ่งใน
 ประเทศเยอรมันนี้ไม่ได้ว่า จำนวนกึ่งสายก็ปรากฏว่าได้จำนวนพวกเชื้อสายฮิวไว้เป็นอัน
 มาก นี่เป็นเหตุหนึ่งซึ่งคิดคำบรรพไม่ได้มีการพูดถึงเรื่อง เช่นนี้ ที่ข้าพเจ้าขอเรียนให้
 สด่า ๆ นี้ก็ทราบว่าจริงอยู่กฎหมายของเราจากพระ เป็นภรรยาได้เพียงคนเดียว แต่ใน
 คำให้การปฏิบัติแล้วข้าพเจ้าไม่รับรองเลยว่าได้มีการกระทำ เช่นนั้นเพราะว่า ทุกคนข้าพเจ้า
 พึงรู้ก็มีอะไรอยู่หลายคนที่เห็นพิเศษนอกเหนือออกไป บางทีก็เป็นชนต่างชาติในเวลานี้

แล้วกับบอกว่าไม่ทำงานที่นั่นที่นี้ ที่นี้ข้าพเจ้าใครเรียนถามว่าวิธีขับไปกรี๊ดเช่นนี้
 กวจะมัวไว้เป็นการประกันเกี่ยวกับคนหรือไม่ ที่นี้ข้าพเจ้าใครขอขมยอน/ให้ขึ้นไปเสีย
 ใหม่อีกกับไม่ว่าสักเล็กน้อย คือประเทศบูรพาที่ก็มีเป็นประเทศที่ถือคือเป็นองค์ที่มา
 ที่เราจะช่วยเหลือซึ่งกันและกันในทางครอบครัว ถ้าหากว่า ^{เราขอขมยอน} โยนแรงของสมมติใจ
 ล้มเหลวทลายแล้วก็ เป็นอันว่าช่วยขมยอนกันไป นี้เรียกว่ามีทนต์ เมตตาดูแลทางพุทธ
 ศาสนา

ที่นี้พูดถึงสมัยยุโรปเมื่อราวปี ๑๘๐๐ ซึ่งประเทศเศษอยู่ท่ามกลางทวี
 ยุโรป เวลานั้นเกิดถือหลักเช่นนี้มาและสิ่งมีค่า เปลี่ยนแปลงแก่ใจกัน เพราะว่า
 สติและไรต่าง ๆ นั้นยอมจากที่ในมาอยู่ที่จากที่นี้ไปอยู่ที่นั่นเป็นการหมุนเวียนกัน
 ราวเจ้าอนาคตจะ เรียนไม่ช้า ๆ นี้หมายความว่าทางฝ่ายรัฐมาะนั้นไม่ได้พูดถึง เหตุผลที่
 ว่าจะแก่ใจ ผู้/ไรแล้วสิ่งของที่ดีเกิดขึ้นนี้และ เหตุผลที่รองข้าง ๆ นี้ที่จะสิ่งแก่ใจ
 ด้วยกฎหมายฉบับนี้ เหตุผลอันสิ่งแก่ใจโดยที่เรียกว่าบุตรที่เกิดขึ้นมาโดยในครอบครัว
 ด้วยมีกฎหมายสักคนคนหนึ่งจะต้องได้รับการทะนุบำรุงในทางเลี้ยงดูในการศึกษา ใน
 ฐานะชีวิตของเราในกรณีเช่นนี้รัฐมาจะสมัครใจได้ เพราะว่า เป็นบุตรที่ไรที่พอจะรับเป็น
 ลูกของรัฐอย่างที่ดีหรืออเมริกาหรือที่อื่น ๆ เราทำ ที่นี้ที่ ข้อ ๑ เกี่ยวกับมาตรฐาน
 ความดีของผู้ของผู้หนึ่งไทยเราเวลานี้ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก ในเรื่องเกี่ยวกับด้าน
 การศึกษาที่เรียกว่าแม่บ้าน ข้าพเจ้าได้เห็นมาแล้วไม่ได้ทำการ อันเป็นที่สำคัญ
 อย่างไรในการที่จะส่ง เสริมไว้ทั้งนี้ไทยได้มีความรู้ความเข้าใจในการบ้านการ เรือน
 หรือเสนาเกี่ยวกับความร่ำรวยหรือสมรส ถ้าหากว่ารัฐมาแต่ใจเกี่ยวกับหลัก เท่านั้น
 ที่ไหนจะมาออกกฎหมาย ที่นี้ในเรื่องที่ ๑ เกี่ยวกับมาตรฐานการครองชีพของบุคคล
 ในประเทศ ท่านลองนึกดูว่าบุคคลที่จะได้ทำการ สมรสโดยชอบด้วยกฎหมายหรือจากทะเบียน
 นั้นอย่างน้อยที่สุด เราจะต้องมีราย โฉมมาเพื่อคุณ เรือครอบครัวของเรา ได้ที่จะไปนอน
 ในฝั่งที่อื่นดีมีมาตรฐานการ สันอยู่อย่างเหมาะสมเลี้ยงกับไร ๒ ข้อนี้แล้ว รัฐมาจะไม่

หลวงศุภผลพิชัยในทางอุทกศาสตร์อย่างไร เหตุผลทั้งสามประการนี้รัฐบาลไม่ได้ยกขึ้น
 มาโต้เถียงเลย เช่นนี้แล้วจะเอาที่ผู้ซื้อโรงฟนุญที่จลมาทอมเสียงการแก่โลกกฎหมาย
 จะมีนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลยังไม่ได้ให้หรือเท็จจริงและอนึ่งทางฝ่ายท่านนายก
 รัฐมนตรีปัจจุบันก็ไม่ได้เคยให้ความคิดเห็น และเช่นนี้สภาฯ จะชี้ขาดได้อย่างไร ควรจะ
 แก้ไขด้วยหรือไม่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใคร่ขอโทษสภาฯ นี้ไว้พยายามที่-จรรยาเสีย
 ล้วนโดยรอบคอบ และถ้าหากว่าให้เหตุผลเป็นการ เหมาะสมควรแล้วข้าพเจ้าคนหนึ่ง
 สนิบสนุนเวลาลง เบี้ยจะลงให้ฝ่ายรัฐบาลที่เก็บว แต่ถ้าหากว่าท่านไม่สมควรจะให้/
 แก้ไขเหตุผล เช่นนี้แล้วข้าพเจ้าก็เสียใจ จะลงคะแนนช่วยไม่ก็ได้ จำเป็นจะต้องหาทาง
 แก้ในเรื่องเหล่านี้ให้ลุล่วงไปให้ได้

1๑.๑๐ น.

นายทองอยู่ เอี่ยมมุลอิม (นนทบุรี - พระนคร) : ร่างพระราชบัญญัติ
 จะมีนี้สภาฯ นี้เห็นจะรับหลักการไว้ไม่ได้ เพราะว่ากาเวลาที่เราจะมาแก้ประมวล
 กฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น เป็นกฎหมายยาวเป็นแบบฉบับและเป็นข้อปฏิบัติกาของ
 ประชาชนทั่วไปไม่ได้ เราจะต้องพิจารณาย้อนหลังไปว่าที่ท่านร่างประมวลไว้นั้น
 เป็นอย่างไร จะผิดสังคมนั้นข้อไหน ข้าพเจ้าก็พิจารณาอีกอันแล้วหลาย ๆ ประการ
 ก็ไม่เห็นว่ามีสาระเป็นไปในทางสังคมเป็นอย่างดี ย่อมจะนำมาซึ่งครอบครัวของ
 ประชากรและประชาชนในที่นั้นและประ เเทพนั้นให้เป็นมั่นคงขึ้น ผู้ที่ได้กระทำกฎหมาย
 ประมวลทั้งไว้นั้นท่านได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้วจึง ได้เขียนไว้อย่างนั้น ข้าพเจ้า
 ได้ฟังท่านสมาชิกบางท่านตั้งว่ากฎหมายที่กระทำไปแล้วนั้นที่เราใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ผิด
 จากประเพณีเดิมของไทยเรา ประเพณีเดิมของชาวไทยเรานั้นก็มีระเบียบได้หลาย ๆ คน
 ความใจนึกเสมอ ขอให้ท่านทั้งหลายเถิดว่าแต่ก่อนนั้นการเขียนกฎหมายของเรามีได้ลง
 เป็นลตบถักนถักสรเท่าไรนักบางทีก็ใช้แต่เพียงพระบรมราชโองการหรือว่ากันแต่เพียง
 ผู้รั้งจัก ๆ เท่านั้น เองผิดและถูกกันก็หาได้พิจารณาถึงระหว่างว่ากฎหมายและศีลธรรม

ทะเลาะเบาะแว้งขึ้นเป็นธรรมดา เมื่อเกิดการระหองระแหงในครอบครัวแล้ว
 ครอบครัวนั้นจะเป็นสุขอยู่หรือ ก็ไม่เป็นสุขเลย ไม่เป็นอันตั้งหน้าตั้งมาหากินเลย
 คราวนี้เราจะเอากฎหมายว่าให้ครอบครัวแตกแยกออกจากกันระนั้นหรือ หรือเรา
 จะให้ครอบครัวนั้นดำเนินไป เป็นปีกแผ่นราบรื่นเป็นอย่างไร กฎหมายฉบับเก่าที่ใช้
 อยู่ในปัจจุบันนี้นั้นหวังจะให้ประชากรทุก ๆ ท่านเป็นไปอย่างร่มเย็นราบรื่น อีก
 ประการ^{หนึ่ง}ท่านสมมติให้เห็นว่าระหว่างนี้พลเมืองเราน้อยเมื่อเราแก้กฎหมายฉบับนี้
 แล้วพลเมืองจะมากขึ้น ข้าพเจ้าขอกราบเรียนอย่างตรงไปตรงมาว่าการเพิ่มพลเมือง
 โดยไม่ถูกศีลธรรมแล้วเราจะเพิ่มไปทำไม เมื่อมีสมมติแต่ที่ว่าไม่ตีข้าพเจ้าก็เห็นว่าใช้
 ไม่ได้เราจะต้องเพิ่มคนโดยความราบรื่นเป็นปีกแผ่นดังที่กฎหมายเราใช้ปฏิบัติอยู่
 ทุกวันนี้ ถึงกฎหมายที่เราปฏิบัติอยู่ทุกวันนี้คือครอบครัวหรือประชากรใดเพราะฉะนั้นสภาฯ
 นี้จะรับหลักการไว้พิจารณาไม่ได้เลย ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย

ประธานสภาฯ : พรุ่งนี้ประชุมเวลา 14 นาฬิกา วันนี้อเลิกประชุม

559/112
 นายกรัฐมนตรี
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 วัฒนธรรม
 นายกรัฐมนตรี
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 วัฒนธรรม
 นายกรัฐมนตรี
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 วัฒนธรรม

เลิกประชุมเวลา 16.15 นาฬิกา

ผู้กรายงาน
 " "
 " "
 " "
 " "

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร